

ROZHODNUTIE

Číslo: 002/40635/2026/PR/SD
Číslo spisu: 7023-2025-BA

V Bratislave dňa 02. 02. 2026

Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, predseda, ako orgán príslušný na konanie podľa § 5 ods. 6 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov v spojení s § 5, § 57 ods. 2 a § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov vo veci odvolania proti rozhodnutiu Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odboru kontroly, oddelenia správnych konaní č. 0094/2025/K zo 17. októbra 2025

rozhodol

1. podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov tak, že odvolanie spoločnosti Mestská teplárenská spoločnosť a.s., skrátený názov: MTS a.s., Palárikova 88, 022 01 Čadca, IČO 36 389 480, **z a m i e t a** a rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odboru kontroly, oddelenia správnych konaní č. 0094/2025/K zo 17. októbra 2025 **p o t v r d z u j e**,
2. podľa § 32 ods. 2 v spojení s § 34 ods. 4 a 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov tak, že návrh spoločnosti Mestská teplárenská spoločnosť a.s., skrátený názov: MTS a.s., Palárikova 88, 022 01 Čadca, IČO 36 389 480, na vykonanie navrhovaných dôkazov uvedených v odvolaní **z a m i e t a**.

Odôvodnenie:

1. Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, odbor kontroly, oddelenie správnych konaní (ďalej len „úrad“ alebo „prvostupňový orgán“) vydal 17. októbra 2025 rozhodnutie č. 0094/2025/K, č. sp. 2236-2025-BA, ktorým bola spoločnosti Mestská teplárenská spoločnosť a.s., skrátený názov: MTS a.s., Palárikova 88, 022 01 Čadca, IČO 36 389 480 (ďalej len „účastník konania“) uložená podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach (ďalej len „zákon č. 250/2012 Z. z.“) v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. úhrnná pokuta vo výške 10 000,- eur za spáchanie správnych deliktov tým, že účastník konania porušil povinnosť
 - podľa § 29 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z., pretože po skončení regulačného roka 2022 nezučtoval s odberateľmi tepla v meste xxxxx dobropisom do 15. apríla 2023 náklady zahrnuté vo fakturovanej fixnej zložke ceny tepla s primeraným ziskom za rok 2022 na ekonomicky oprávnené náklady v zmysle ustanovenia § 8 ods. 3 vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví

č. 248/2016 Z. z., ktorou sa ustanovuje cenová regulácia v tepelnej energetike v znení vyhlášky č. 298/2021 Z. z. (ďalej len „vyhláška č. 248/2016 Z. z.“) v sume xx xxx,xx eura bez dane z pridanej hodnoty, čím sa dopustil správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. q) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z.,

- podľa § 29 ods. 1 písm. k) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 143/2024 Z. z., pretože nevykonával v úradom určenej lehote do 31. decembra 2024 v úplnom rozsahu opatrenie uložené úradom podľa § 9 ods. 1 písm. e) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 143/2024 Z. z. v zápisnici o prerokovaní protokolu č. 203/2024 o výsledku vykonanej kontroly z 3. októbra 2024 (ďalej len „zápisnica“), podľa ktorého mal zúčtovať – vrátiť dobropisom odberateľom tepla náklady vo fixnej zložke maximálnej ceny tepla s primeraným ziskom za rok 2022 v sume xx xxx,xx eura bez dane z pridanej hodnoty, pretože finančné prostriedky vo výške x xxx,xx eura bez dane z pridanej hodnoty boli vrátené po lehote určenej úradom, z toho finančné prostriedky v sume x xxx,xx eura bez dane z pridanej hodnoty boli vrátené až xx. xxxxxxxx xxxx a finančné prostriedky v sume x xxx,xx eura bez dane z pridanej hodnoty boli vrátené až x. xxxxxxxx xxxx, čím sa dopustil správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 143/2024 Z. z.
2. Rozhodnutie č. 0094/2025/K zo 17. októbra 2025 (ďalej len „rozhodnutie“) bolo účastníkovi konania doručené 21. októbra 2025.
 3. Proti rozhodnutiu podal účastník konania v súlade s § 53 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) v zákonnej lehote odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené 5. novembra 2025 a zaevidované pod ev. č. 40635/2025/BA (ďalej len „odvolanie“).
 4. Vzhľadom na to, že prvostupňový orgán nerozhodol o odvolaní podľa § 57 ods. 1 správneho poriadku, predložil dňa 3. decembra 2025 v súlade s § 57 ods. 2 správneho poriadku odvolanie spolu so spisovým materiálom predsedovi Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, ako orgánu príslušnému na konanie o odvolaní (ďalej len „odvolací orgán“).

I. Prvostupňové konanie

5. Prvostupňový orgán listom ev. č. 12034/2025/BA z 31. marca 2025 začal správne konanie proti účastníkovi konania vo veci uloženia pokuty za porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. Prvostupňový orgán oznámil účastníkovi konania, že podkladom pre správne konanie a vydanie rozhodnutia vo veci uloženia pokuty bude zistenie porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. uvedené v protokole č. 203/2024 o výsledku vykonanej kontroly (ďalej len „protokol“) a porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 143/2024 Z. z. zistené vlastnou činnosťou úradu, ako aj ďalšie podklady súvisiace so správnym konaním. Prvostupňový orgán zároveň účastníkovi konania uviedol, že v zmysle § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku sa pred vydaním rozhodnutia môže oboznámiť s podkladom pre rozhodnutie, spôsobom jeho zistenia, vyjadriť sa k podkladu pre rozhodnutie a spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie do siedmich pracovných dní odo dňa doručenia tohto oznámenia. List ev. č. 10234/2025/BA z 31. marca 2025 bol účastníkovi konania doručený 01. apríla 2025.

6. Účastník konania doručil prvostupňovému orgánu 11. apríla 2025 podanie označené ako „Odpoveď k oznámeniu o začatí správneho konania, na výzvu na vyjadrenie k podkladom pred vydaním rozhodnutia“, ktoré bolo zaevidované pod ev. č. 13703/2025/BA.
7. Prvostupňový orgán po posúdení, zvážení a zohľadnení všetkých okolností týkajúcich sa spôsobu, času trvania a následkov porušenia povinností vydal 24. apríla 2025 rozhodnutie č. 0020/2025/K, ktorým účastníkovi konania uložil podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. úhrnnú pokutu vo výške 10 000,- eur za spáchanie správnych deliktov uvedených v rozhodnutí. Rozhodnutie bolo účastníkovi konania doručené 24. apríla 2025.
8. Proti rozhodnutiu č. 0020/2025/K z 24. apríla 2025 podal účastník konania v zákonom ustanovenej lehote odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené 9. mája 2025.
9. Prvostupňový orgán nerozhodol o odvolaní proti rozhodnutiu č. 0020/2025/K z 24. apríla 2025 podľa § 57 ods. 1 správneho poriadku a predložil dňa 5. júna 2025 v súlade s § 57 ods. 2 správneho poriadku odvolanie spolu so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu.
10. Odvolací orgán rozhodnutím č. 012/17403/2025/PR/SD z 21. júla 2025 rozhodol o odvolaní účastníka konania tak, že rozhodnutie č. 0020/2025/K z 24. apríla 2025 zrušil a vec vrátil prvostupňovému orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie. Odvolací orgán uviedol, že majúci na zreteli právny názor odvolacieho orgánu, bude potrebné prvostupňovým orgánom nanovo prejednať vec a rozhodnúť vo veci uloženia úhrnnej pokuty za porušenia povinností podľa zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. zo strany účastníka konania, pričom prvostupňový orgán je povinný mať v prípade správneho deliktu podľa druhého bodu výroku rozhodnutia spoľahlivo zistený a preukázaný skutkový stav.
11. Prvostupňový orgán listom ev. č. 30062/2025/BA z 28. júla 2025 upovedomil účastníka konania o novom prejednaní a zároveň ho požiadal o predloženie dokladov uvedených v liste za účelom spoľahlivo zisteného a preukázaného skutkového stavu. List ev. č. 30062/2025/BA bol účastníkovi konania doručený 29. júla 2025.
12. Účastník konania doručil prvostupňovému orgánu 5. augusta 2025 list zaevidovaný pod ev. č. 30930/2025/BA, ktorým predložil doklady podľa listu ev. č. 30062/2025/BA z 28. júla 2025.
13. Prvostupňový orgán listom ev. č. 31184/2025/BA zo 7. augusta 2025 upovedomil účastníka konania, že vzhľadom na zložitost' prípadu rozhodne v lehote do 60 dní od vrátenia veci prvostupňovému orgánu. Zároveň prvostupňový orgán požiadal účastníka konania o predloženie dokladov uvedených v liste za účelom spoľahlivo zisteného a preukázaného skutkového stavu. List ev. č. 3118/2025/BA bol účastníkovi konania doručený 7. augusta 2025.
14. Účastník konania doručil prvostupňovému orgánu 8. augusta 2025 list zaevidovaný pod ev. č. 31343/2025/BA, ktorý predložil doklady podľa listu ev. č. 31184/2025/BA zo 7. augusta 2025.
15. Prvostupňový orgán listom ev. č. 32999/2025/BA z 27. augusta 2025 upovedomil účastníka konania o novom prejednaní veci a uviedol účastníkovi konania, že podkladom pre správne konanie a vydanie rozhodnutia vo veci uloženia pokuty bude zistenie porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. uvedené v protokole, ako aj ďalšie podklady súvisiace so správnym konaním a tiež rozhodnutie

č. 012/17403/2025/PR/SD z 21. júla 2025, ktorým je prvostupňový orgán viazaný. Prvostupňový orgán zároveň účastníkovi konania uviedol, že v zmysle § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku sa pred vydaním rozhodnutia môže oboznámiť s podkladom pre rozhodnutie, spôsobom jeho zistenia, vyjadriť sa k podkladu pre rozhodnutie a spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie do siedmich pracovných dní odo dňa doručenia tohto listu. List ev. č. 32999/2025/BA z 27. augusta 2025 bol účastníkovi konania doručený 27. augusta 2025.

16. Účastník konania doručil prvostupňovému orgánu 3. septembra 2025 podanie označené ako „Sprístupnenie podkladov v elektronickej forme a návrh na doplnenie spisu; Ospravedlnenie neúčasti“, ktoré bolo zaevidované pod ev. č. 33577/2025/BA.
17. Prvostupňový orgán listom ev. č. 34300/2025/BA z 10. septembra 2025 odpovedal účastníkovi konania na list z 3. septembra 2025 a upovedomil účastníka konania že vzhľadom na zložitosť prípadu rozhodne v lehote do 90 dní od vrátenia veci prvostupňovému orgánu. Zároveň účastníkovi konania uviedol, že v súlade so zásadou súčinnosti podľa správneho poriadku je účastník konania podľa § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku opakovane oprávnený pred vydaním rozhodnutia oboznámiť sa s podkladom pre rozhodnutie, spôsobom jeho zistenia, vyjadriť sa k podkladom pre rozhodnutie a spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť ich doplnenie do piatich pracovných dní odo dňa doručenia listu. Ďalej uviedol, že má účastník konania právo nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom, a že sa môže vyjadriť písomne alebo ústne do zápisnice osobne v deň vopred dohodnutý s prvostupňovým orgánom. List ev. č. 34300/2025/BA z 10. septembra 2025 bol účastníkovi konania doručený 11. septembra 2025.
18. Účastník konania doručil prvostupňovému orgánu 17. septembra 2025 podanie zaevidované pod ev. č. 35069/2025/BA.
19. Prvostupňový orgán listom ev. č. 35440/2025/BA z 22. septembra 2025 odpovedal účastníkovi konania na podanie zo 17. septembra 2025 a zároveň mu uviedol, že v súlade so zásadou súčinnosti podľa správneho poriadku je účastník konania druhýkrát vyzvaný na opakované vyjadrenie sa k podkladom pred vydaním rozhodnutia. Prvostupňový orgán uviedol, že podľa § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku je účastník konania druhýkrát opakovane oprávnený pred vydaním rozhodnutia oboznámiť sa s podkladom pre rozhodnutie, spôsobom jeho zistenia, vyjadriť sa k podkladom pre rozhodnutie a spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť ich doplnenie do desiatich pracovných dní odo dňa doručenia listu. Ďalej uviedol, že má účastník konania právo nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom, a že sa môže vyjadriť písomne alebo ústne do zápisnice osobne v deň vopred dohodnutý s prvostupňovým orgánom. List ev. č. 35440/2025/BA z 22. septembra 2025 bol účastníkovi konania doručený 25. septembra 2025.
20. Účastník konania doručil prvostupňovému orgánu 9. októbra 2025 podanie označené ako „Vyjadrenie účastníka konania“, ktoré bolo zaevidované pod ev. č. 37418/2025/BA.
21. Prvostupňový orgán po posúdení, zvážení a zohľadnení všetkých okolností týkajúcich sa spôsobu, času trvania a následkov porušenia povinností vydal 17. októbra 2025 rozhodnutie, ktorým účastníkovi konania uložil podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. úhrnnú pokutu vo výške 10 000,- eur za spáchanie správnych deliktov uvedených v rozhodnutí. Rozhodnutie bolo účastníkovi konania doručené 21. októbra 2025.

II. Odvolanie účastníka konania

22. Proti rozhodnutiu podal účastník konania v zákonom ustanovenej lehote odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené 5. novembra 2025. Účastník konania odvolanie odôvodnil nasledovne.
23. V časti I. odvolania účastník konania uviedol, že odvolanie podáva v celom rozsahu, t. j. proti všetkým výrokom rozhodnutia (výrok o vine za správny delikt podľa prvého bodu výroku rozhodnutia, výrok o vine za správny delikt podľa druhého bodu výroku rozhodnutia, ako aj výrok o uložení úhrnnej sankcie), ako aj proti jeho odôvodneniu. Účastník konania uviedol, že napadnuté rozhodnutie trpí vadami, ktoré si vyžadujú jeho zrušenie, pričom najzávažnejšie procesné vady sú (i) porušenie § 59 ods. 3 správneho poriadku - prvostupňový orgán vydal rozhodnutie, ktoré je obsahovo, argumentačne a formulačne takmer identické s rozhodnutím, ktoré odvolací orgán zrušil dňa 21. júla 2025 bez meritórneho vysporiadania sa s argumentáciou účastníka konania, (ii) porušenie práva na obhajobu (§ 33 ods. 2 správneho poriadku) - prvostupňový orgán po trojnásobnej žiadosti neprístupnil metodiku výpočtu údajného rozdielu xx xxx,xx eur, čím účastníkovi konania znemožnil účinnú obhajobu a neuniesol svoje dôkazné bremeno o existencii a rozsahu správneho deliktu, (iii) nedostatočné odôvodnenie (§ 47 ods. 3 správneho poriadku) - prvostupňový orgán sa nevysporiadal s komplexnou hmotnoprávnou argumentáciou účastníka konania založenou na gramatickom, systematickom a teleologickom výklade vyhlášky č. 248/2016 Z. z., ale obmedzil sa len na kruhové opakovanie vlastných záverov, hmotnoprávne vady (iv) nesprávne právne posúdenie skutku podľa prvého bodu výroku rozhodnutia - výklad § 4 ods. 10 písm. a) vyhlášky č. 248/2016 Z. z., na ktorom prvostupňový orgán založil svoj záver, je v rozpore s gramatickým, systematickým a teleologickým výkladom právnej normy, (v) nesprávne skutkové zistenie ku skutku podľa druhého bodu výroku rozhodnutia - prvostupňový orgán negoval skutočnosť, že jednostranné započítanie vzájomných pohľadávok vykonané dňa xx. xxxxxxxx xxxx spôsobilo zánik záväzku *ex lege* v stanovenej lehote, a nesprávne vyhodnotil fyzické platby v xxxxxxxx/xxxxxxxx xxxx ako nesplnenie opatrenia, hoci tieto platby sa týkali výlučne vrátenia duplicitných úhrad odberateľov, hrubá neprimeranosť sankcie (vi) pokuta 10 000,- eur (xx,x % spornej sumy) pri nulovej ujme spotrebiteľov je v hrubom rozpore s princípom proporcionality a s § 36 ods. 8 zákona č. 250/2012 Z. z., ktorý vyžaduje upustenie od uloženia pokuty, ak na nápravu postačovalo prerokovanie protiprávneho konania. Všetky zákonné podmienky pre upustenie od pokuty sú v našom prípade kumulatívne splnené.
24. V časti II. odvolania účastník konania uviedol chronologický prehľad a procesnú genézu konania. Účastník konania uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava svojich doterajších písomných vyjadrení a právnych stanovísk predložených v priebehu konania, najmä vyjadrení z 26. augusta 2024, 2. septembra 2024, 3. októbra 2024, 4. apríla 2025, 9. mája 2025 a 8. októbra 2025 vrátane príloh, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť argumentácie v tomto odvolaní.
25. V časti III. odvolania účastník konania uviedol, že napadnuté rozhodnutie je zaťažené viacerými závažnými procesnými vadami, ktoré zakladajú jeho nezákonnosť (bez ohľadu na hmotnoprávne posúdenie) a mali vplyv na jeho správnosť. Tieto vady odvolací orgán nemôže prehliadnuť, nakoľko zasahujú do základných práv účastníka konania na spravodlivý proces a na obhajobu. V konaní o správnom delikte, kde platí prezumpcia neviny a princíp *in dubio pro reo*, nesie dôkazné bremeno o spáchaní skutku a jeho rozsahu správny orgán. Systematickým a neodôvodneným odmietaním sprístupnenia konkrétnej

metodiky (presného algoritmu) výpočtu, ktorým k sume xx xxx,xx eur došiel, prvostupňový orgán *de facto* neunesol svoje dôkazné bremeno o samotnej existencii skutku. Nemožno klásť na účastníka konania bremeno vyvrátiť skutkový stav (výsledok výpočtu), ktorého základ (postup výpočtu) je správnym orgánom utajovaný a nepreskúmateľný. Týmto postupom prvostupňový orgán nielenže porušil právo účastníka konania na obhajobu, ale predovšetkým znemožnil preskúmanie správnosti kľúčového skutkového zistenia. Aplikácia právnej normy (§ 8 ods. 1 vyhlášky č. 248/2016 Z. z.) na takto arbitrárne stanovený, nepreskúmateľný a nepreukázaný skutkový základ je preto sama osebe nezákonná a už len táto skutočnosť zakladá dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia v tejto časti.

26. V časti III.A odvolania účastník konania uviedol, že v správnom trestaní má správny orgán dôkazné bremeno preukázať skutkové okolnosti správneho deliktu. Prvostupňový orgán v protokole, ani v rozhodnutí nepredložil presný, overiteľný a preskúmateľný výpočet údajného rozdielu xx xxx,xx eur. Prvostupňový orgán v rozhodnutí uviedol iba konečný výsledok výpočtu, ale neuvádza: (i) presný algoritmus prepočtu regulovanej zložky fixných nákladov, (ii) konkrétne vstupné dáta a ďalšie parametre ktoré použil, (iii) krok za krokom výpočet s uvedením právnych ustanovení, ktoré každý krok zdôvodňujú. Účastník konania uviedol, že opakovane (vo vyjadreniach zo 4. apríla 2025, 3. septembra 2025, 17. septembra 2025 a 8. októbra 2025) žiadal o prístup k konkrétnej metodike (algoritmu) výpočtu, ktorú úrad aplikoval, vstupných dát použitých pri výpočte a presných odkazov na ustanovenia vyhlášky č. 248/2016 Z. z. zdôvodňujúcich každý krok výpočtu. Tieto žiadosti k prvostupňovému orgánu ostali bez odpovede. Bez prístupu k metodike výpočtu nemohol účastník konania účinne uplatniť svoje právo na obhajobu zakotvené v § 33 ods. 2 správneho poriadku. Prvostupňový orgán tak porušil § 33 ods. 2 správneho poriadku (právo na obhajobu), § 3 ods. 4 správneho poriadku (získovanie skutočného stavu veci), § 47 ods. 3 správneho poriadku (povinnosť uviesť skutkové a právne dôvody). Prvostupňový orgán túto kľúčovú metodiku (algoritmus výpočtu) nikdy nesprístupnil, a to ani na opakované a konkretizované žiadosti. V rozhodnutí sa na str. 17 len všeobecne a bez akéhokoľvek vysvetlenia odvoláva na prílohu č. 2 vyhlášky č. 248/2016 Z. z., ale neuvádza konkrétny algoritmus, ako z tejto prílohy (ktorá je *ex ante* dokumentom viazaným na východiskové dáta t-2) odvodil *ex post* prepočet. Spôsob výpočtu zostáva utajený. Účastník konania má za to, že prvostupňový orgán neunesol svoje dôkazné bremeno o existencii a rozsahu skutku podľa prvého bodu výroku rozhodnutia. Bez preskúmateľnej metodiky výpočtu nie je možné spoľahlivo zistiť, či sa skutok vôbec stal. Táto vada sama osebe zakladá nezákonnosť.
27. V časti III.B odvolania účastník konania uviedol, že podľa § 59 ods. 3 správneho poriadku je správny orgán právnym názorom odvolacieho orgánu viazaný. Odvolací orgán v rozhodnutí z 21. júla 2025 (najmä body 79. - 82. odôvodnenia) jednoznačne a explicitne konštatoval, že prvostupňový orgán: (i) nemal spoľahlivo zistený a preukázaný skutkový stav v prípade správneho deliktu podľa druhého bodu výroku rozhodnutia (nesplnenie opatrenia), (ii) nedostatočne sa vysporiadal s argumentáciou a dôkazmi predloženými účastníkom konania týkajúcimi sa vykonania jednostranného započítania ako spôsobu splnenia opatrenia na nápravu. Odvolací orgán uložil prvostupňovému orgánu záväzný pokyn: „...bude potrebné prvostupňovým orgánom nanovo prejednať vec a rozhodnúť ..., pričom prvostupňový orgán je povinný mať v prípade správneho deliktu podľa druhého bodu výroku rozhodnutia spoľahlivo zistený a preukázaný skutkový stav.“ (bod 82. rozhodnutia). Účastník konania uviedol, že prvostupňový orgán tento záväzný pokyn odvolacieho orgánu nesplnil: (i) nevysporiadal sa a ani nevyhodnotil predložené dôkazy o oznámení zápočtu odberateľom, (ii) len mechanicky zopakoval svoje pôvodné tvrdenia

a argumenty, ktoré už raz boli odvolacím orgánom označené za nedostatočné, (iii) v rozhodnutí sa meritórne nevysporiadal s kľúčovou právnou otázkou, ktorú mu odvolací orgán vrátil na posúdenie: či jednostranné započítanie vzájomných splatných pohľadávok (vykonané v súlade s § 358 a nasl. Obchodného zákonníka) predstavuje legitímny a zákonný spôsob splnenia záväzku a teda aj splnenia opatrenia na nápravu. Účastník konania má za to, že tento postup predstavuje procesné pochybenie, ktoré samo osebe postačuje na opätovné zrušenie rozhodnutia.

28. V časti III.C odvolania účastník konania uviedol, že právo na oboznámenie sa s podkladmi rozhodnutia nie je len formálnym právom „vidieť spis“, ale predstavuje materiálne právo účastníka konania poznať obsah všetkých podkladov, na základe ktorých správny orgán rozhodne, a vyjadriť sa k nim. Toto právo má zásadný význam najmä vtedy, keď sú podkladom rozhodnutia odborné výpočty, metodiky, alebo interné postupy správneho orgánu, ktoré nie sú súčasťou všeobecne dostupných a publikovaných právnych predpisov. Prvostupňový orgán toto základné procesné právo odvolateľa porušil, a to nasledovným spôsobom: trojnásobné odmietnutie elektronického sprístupnenia podkladov, účastník konania v podaniach z 3. septembra 2025, 17. septembra 2025 a 8. októbra 2025 opakovane, legitímne a odôvodnene žiadal o elektronické sprístupnenie kľúčových podkladov rozhodnutia - najmä metodiky (algoritmu) výpočtu údajného rozdielu xx xxx,xx eur pri skutku podľa prvého bodu výroku rozhodnutia a anonymizovaných porovnateľných rozhodnutí úradu na účely posúdenia proporcionality sankcie, prvostupňový orgán však túto žiadosť trikrát negoval, pričom účelovo a formalisticky len opakovane ponúkal možnosť fyzického nahliadnutia do spisu v sídle úradu v Bratislave, ktoré je vzdialené takmer 250 kilometrov od sídla účastníka konania. Tento postup je nielen alibistický, ale predstavuje excesívny formalizmus, ktorý je v rozpore so zásadou hospodárnosti konania zakotvenou v § 3 ods. 4 správneho poriadku, ako aj s princípom proporcionality. V modernej dobe, keď správne orgány disponujú elektronickými komunikačnými prostriedkami a keď samotný správny poriadok v § 19 ods. 1 umožňuje elektronickú komunikáciu, predstavuje takýto postup neodôvodnenú prekážku výkonu práva na obhajobu. Osobitne závažné je, že prvostupňový orgán nesprístupnil účastníkovi konania konkrétny spôsob výpočtu a metodiku, na základe ktorej dospel k záveru o existencii správneho deliktu podľa prvého bodu výroku rozhodnutia (rozdiel xx xxx,xx eur). Účastník konania uviedol, že v prílohe č. 2 k vyjadreniu z 8. októbra 2025 výslovne a konkrétne požiadal o doplnenie spisu o tabuľku obsahujúcu algoritmus prepočtu regulovanej zložky fixných nákladov, ktorý prvostupňový orgán použil, a konkrétne prepočty za rok 2022 s uvedením vstupných dát a presných odkazov na ustanovenia vyhlášky č. 248/2016 Z. z., ktoré takýto *ex post* prepočet podľa názoru úradu umožňujú. Táto žiadosť nebola alibistická, ale smerovala k jadrú sporu - k otázke, či prvostupňový orgán správne aplikoval ustanovenia vyhlášky č. 248/2016 Z. z. pri prepočte regulovanej zložky fixných nákladov. Prvostupňový orgán na túto žiadosť nereagoval a v odôvodnení rozhodnutia len lakonicky konštatoval, že výpočet je uvedený v protokole a v odôvodnení rozhodnutia, čo však nie je pravda, v protokole ani v rozhodnutí nie je uvedená žiadna overiteľná a preskúmateľná metodika výpočtu. Tento postup predstavuje zásadné porušenie práva na obhajobu, pretože účastník konania nebol schopný sa vyjadriť k spôsobu zistenia kľúčového podkladu rozhodnutia. Ustanovenie § 33 ods. 2 správneho poriadku totiž zakotvuje právo vyjadriť sa nielen k podkladu, ale aj k spôsobu jeho zistenia. V prejednávanej veci spôsob zistenia podkladu, t. j. metodika výpočtu regulovanej zložky fixných nákladov, je podstatou sporu, pretože celý spor sa točí okolo otázky, či má prvostupňový orgán kompetenciu prepočítavať regulovanú zložku fixných nákladov pri vyúčtovaní ceny tepla na základe skutočného

regulačného príkonu, alebo či má vychádzať z regulovanej zložky fixných nákladov určenej pri návrhu ceny.

29. V časti III.D odvolania účastník konania uviedol, že ustanovenie § 47 ods. 3 správneho poriadku zakotvuje povinnosť správneho orgánu uviesť v odôvodnení rozhodnutia dôvody, prečo nevyhovel námietkam účastníka konania. Toto ustanovenie je reflexiou základnej zásady materiálneho právneho štátu, podľa ktorej každé rozhodnutie správneho orgánu musí byť podložené racionálnymi a verifikovateľnými dôvodmi, ktoré umožňujú odvolaciemu orgánu aj súdu preskúmať, či rozhodnutie je v súlade so zákonom. V prejednávanvej veci prvostupňový orgán túto povinnosť porušil. V odôvodnení rozhodnutia (strany 21 až 31) prvostupňový orgán síce formálne reagoval na námietky účastníka konania, avšak táto reakcia má výlučne formálny charakter a neobsahuje vecné odôvodnenie, prečo prvostupňový orgán považuje námietky za nedôvodné. Účastník konania uviedol, že vo svojich vyjadreniach (najmä vo vyjadrení z 8. októbra 2025 a jeho prílohe č. 1) systematicky rozvinul hmotnoprávnu argumentáciu, ktorá sa opierala o lingvistický, systematický, teleologický a historický výklad vyhlášky č. 248/2016 Z. z. Poukázal na to, že ustanovenie § 8 ods. 1 vyhlášky č. 248/2016 Z. z. vo vete „nákladov regulovanej zložky fixných nákladov, ktorých výška sa vypočíta podľa § 4 ods. 10 písm. a)“ odkazuje na výšku nákladov, ktorá bola určená pri návrhu ceny v rozsahu prílohy č. 2 k vyhláške č. 248/2016 Z. z., a nie na výšku nákladov, ktorá by sa mala prepočítavať pri vyúčtovaní podľa skutočného regulačného príkonu. Na túto podrobnú a systematickú argumentáciu prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia nereagoval vecne, ale obmedzil sa len na lakonické konštatovanie, že účastník konania opakovane uvádza svoj výklad vyhlášky, aj keď bolo zo strany úradu už v protokole uvedené, že sa dopustil správnych deliktov. Toto konštatovanie predstavuje klasický príklad kruhovej argumentácie (*petitio principii*), pri ktorej prvostupňový orgán namiesto vecnej argumentácie len odkazuje na vlastné predchádzajúce závery. Takýto prístup je v priamom rozpore s požiadavkou ustanovenia § 47 ods. 3 správneho poriadku, pretože neobsahuje dôvody, prečo prvostupňový orgán nevyhovel námietkam odvolateľa. Prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia vôbec nereagoval na kľúčovú námietku, že ustanovenie § 4 ods. 23 vyhlášky č. 248/2016 Z. z. výslovne uvádza, že ekonomicky oprávnenými nákladmi sú náklady, ktoré sa preukazujú účtovnými dokladmi, náklady na nákup paliva podľa odseku 3 písm. a) a náklady regulovanej zložky fixných nákladov podľa odseku 10 písm. a). Toto ustanovenie používa spojku „a“ ako výraz samostatnosti a spoločnej rovnocennosti jednotlivých kategórií ekonomicky oprávnených nákladov. Táto skutočnosť indikuje, že náklady regulovanej zložky fixných nákladov majú osobitný režim a nie sú totožné s nákladmi, ktoré sa preukazujú účtovnými dokladmi. To ďalej indikuje, že tieto náklady sa nestanovujú *ex post* na základe skutočného regulačného príkonu pri vyúčtovaní, ale sú určené *ex ante* pri návrhu ceny. Rovnako aj k ďalším námietkam odvolania od časti IV. Nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia sa prejavuje aj v tom, že prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia len mechanicky zopakoval text ustanovení vyhlášky č. 248/2016 Z. z. bez toho, aby poskytol vlastný výklad týchto ustanovení a zdôvodnil, prečo považuje svoj výklad za správny a výklad účastníka konania za nesprávny. Táto mechanická aplikácia právnych noriem bez ich výkladu je v rozpore s judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky aj Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej aplikácia právnej normy na konkrétny prípad vyžaduje jej interpretáciu pomocou všetkých uznávaných interpretačných metód.
30. V časti III. E odvolania účastník konania uviedol, že ustanovenie § 3 ods. 5 správneho poriadku zakotvuje zásadu konzistentnosti rozhodovacej praxe správnych orgánov. Účelom tohto ustanovenia je zabezpečiť, že správne orgány budú rozhodovať o rovnakých alebo podobných prípadoch rovnako, čo je reflexiou ústavnej zásady rovnosti pred zákonom

zakotvenej v čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. V prejednávanej veci prvostupňový orgán túto zásadu porušil, pretože v rozhodovacej praxi úradu existujú prípady, v ktorých úrad uložil za skutkovo zhodné alebo podobné správne delikty podstatne nižšie pokuty. Účastník konania už v prvom odvolaní poukázal na rozhodnutia č. xxxx/xxxx/x (pokuta x xxx,- eur), č. xxxx/xxxx/x (pokuta x xxx,- eur), č. xxxx/xxxx/x (pokuta x xxx,- eur), č. xxxx/xxxx/x (pokuta x xxx,- eur), č. xxxx/xxxx/x (pokuta x xxx,- eur) a č. xxxx/xxxx/x (pokuta x xxx eur). V týchto rozhodnutiach úrad uložil za porušenie § 29 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. pokuty v rozpätí od x xxx,- eur do x xxx,- eur. Prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia na strane 31 na túto námietku reagoval len formálne tým, že uviedol, že všetky úradom vydané rozhodnutia sú zverejňované na webovom sídle úradu a že účastník konania má možnosť sa kedykoľvek oboznámiť s ktorýmkoľvek rozhodnutím vydaným úradom. Táto reakcia je však alibistická, pretože neobsahuje vecné zdôvodnenie, prečo prvostupňový orgán v prípade účastníka konania uložil pokutu vo výške 10 000,- eur, zatiaľ čo v porovnateľných prípadoch ukladal pokuty v podstatne nižšej výške. Tým, že prvostupňový orgán uložil sankciu v odlišnej výške ako v porovnateľných prípadoch, a to bez akéhokoľvek náležitého odôvodnenia tohto odklonu od svojej rozhodovacej praxe, porušil princíp rovnosti pred zákonom a právnu istotu. Takýto postup je v rozpore s ustálenou judikatúrou, ktorá definuje, že odklon od praxe v obdobných prípadoch bez presvedčivého odôvodnenia zakladá svojvôľu. Správny orgán má možnosť v rozhodovacej praxi zohľadňovať individuálne okolnosti každého konkrétného prípadu. Pri ukladaní sankcií je však viazaný povinnosťou dodržiavať zásadu rovnosti pred zákonom. Ak správny orgán v porovnateľných prípadoch ukladá rozdielne sankcie, je povinný zdôvodniť, z akých dôvodov sa v konkrétnom prípade odchýlil od vlastnej rozhodovacej praxe. V prejednávanej veci prvostupňový orgán túto povinnosť nesplnil. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán síce uviedol, že prihliadal na spôsob, čas trvania a možné následky protiprávneho stavu, avšak neuviedol, v čom sa prejednávany prípad odlišuje od iných porovnateľných prípadov, v ktorých boli uložené podstatne nižšie pokuty. Samotná skutočnosť, že prvostupňový orgán považuje správny delikt účastníka konania za „najzávažnejšie porušenie zákona č. 250/2012 Z. z.“, nie je postačujúcim odôvodnením, pretože táto kvalifikácia je len subjektívnym hodnotiacim úsudkom prvostupňového orgánu, ktorý nie je podložený objektívnymi kritériami.

31. V časti VI.A odvolania účastník konania uviedol, že bez ohľadu na vyššie uvedené zásadné vady, aj samotný právny výklad, na ktorom prvostupňový orgán založil skutok podľa prvého bodu výroku rozhodnutia, je nesprávny. Jadrom sporu je výklad § 4 ods. 10 písm. a) v spojení s § 8 ods. 1 vyhlášky č. 248/2016 Z. z. Ide o zásadnú právnu otázku s významnými ekonomickými dopadmi: či je regulovaný subjekt pri ročnom zúčtovaní povinný zúčtovať náklady regulovanej zložky fixných nákladov (ďalej „RZFN“) voči limitu stanovenému *ex ante* v cenovom konaní (t. j. limitu fixovanému v prílohe č. 2 na základe celkového regulačného príkonu - CRP z roku t-2 a schválenému v cenovom rozhodnutí), alebo či je prvostupňový orgán oprávnený tento limit *ex post* (pri kontrole) fiktívne a retroaktívne prepočítať podľa skutočného (fakturovaného) regulačného príkonu zisteného až v priebehu roka t. Rozhodnutie trvá na druhej, *ex post* interpretácii, ktorú však účastník konania považuje za nesprávne právne posúdenie veci, ktoré je v priamom rozpore s textom, systematikou, logikou a teleológiou (účelom) právnej úpravy. Podľa § 7 vyhlášky č. 248/2016 Z. z. sa návrh ceny tepla predkladá v rozsahu prílohy č. 6 vyhlášky č. 248/2016 Z. z. a jeho súčasťou sú aj údaje a prepočty podľa ďalších formulárov uvedených v prílohách vyhlášky č. 248/2016 Z. z. Ustanovenie § 4 ods. 10 písm. a) vyhlášky č. 248/2016 Z. z. výslovne stanovuje, že náklady RZFN „sa pre každý návrh ceny“ určia

v rozsahu prílohy č. 2 podľa celkového regulačného príkonu (CRP) všetkých odberných zariadení v kilowattoch“ (uvedeného v prílohách číslo 2, 6 a 8 vyhlášky). Toto ustanovenie vyžaduje, aby pre každý návrh ceny boli spolu s návrhom vyplnené aj prílohy č. 2, 6, 8 vyhlášky č. 248/2016 Z. z. na základe preskúmateľných východiskových údajov z roku t-2 a dodatočných údajov platných pre rok t ako rok t, na ktorý sa určuje cena alebo v ktorom platí schválená cena. Neopomenuteľným faktom pri posudzovaní algoritmu výpočtu celkového regulačného príkonu je teda skutočnosť, že príloha č. 2 vyhlášky č. 248/2016 Z. z. je vecne a logicky previazaná s celým návrhom ceny, konkrétne najmä s: (i) prílohou č. 8 vyhlášky č. 248/2016 Z. z.: Údaje o prevádzke sústavy tepelných zariadení, konkrétne riadok celkový regulačný príkon v roku t: (do prílohy č. 6) predstavuje výpočet CRP platného pre prílohy č. 2 a 6 návrhu ceny, (ii) prílohou č. 6 vyhlášky č. 248/2016 Z. z.: Rozsah a štruktúra ekonomicky oprávnených nákladov predstavuje v časti „Fixné náklady“ aj CRP vykalkulovaný v prílohe č. 8 a 2 vyhlášky. Pričom táto údajová základňa spolu s inými podkladmi podľa § 7 ods. 2 tvorí spolu jeden návrh ceny. V prejednávanej veci účastník konania predložil dňa 12. decembra 2018 návrh ceny na roky 2019-2021, v ktorom vyplnil prílohy č. 2, 6, 8 s celkovým regulačným príkonom x xxx,xxx kW. Toto regulačné obdobie bolo následne predĺžené úradom o jeden rok (do konca roku 2022) rozhodnutím č. 0289/2021/T z 8. septembra 2021. Pri predĺžení regulačného obdobia bez zmeny platnosti ceny úrad (ani vyhláška č. 248/2016 Z. z.) od účastníka konania nepožadovali predloženie nových príloh č. 2, 6, 8 s aktualizovaným celkovým regulačným príkonom. Z tohto vyplýva, že pre rok 2022 neexistujú nové prílohy č. 2, 6, 8 ale platia pôvodné prílohy č. 2, 6, 8 predložené a schválené v návrhu ceny na roky 2019-2021. Ak by sme výlučne z dôvodu ilustratívnosti pripustili teoretickú možnosť, že výklad úradu založený na *ex post* prepočte je správny a že teda náklady RZFN by sa mali prepočítavať pri vyúčtovaní ceny podľa skutočného regulačného príkonu za každý rok regulačného obdobia rok t osobitne a na základe východiskových údajov z roku t-2, (a to aj v prípade, ak v regulačnom roku t platí schválená cena tepla), potom je dôvodné predpokladať že úrad: (i) by pri predĺžení regulačného obdobia, resp. po skončení regulačného roku mal od účastníka konania požadovať predloženie novej prílohy č. 2 s aktualizovaným celkovým regulačným príkonom stanoveným v súlade s § 4 ods. 10 písm. a) vyhlášky č. 248/2016 Z. z. vždy nanovo v prílohách číslo 2, 6, 8 vyhlášky. Úrad ale nevyžiadal novo vyplnené prílohy č. 2, 6, 8., (ii) by v protokole mal ozrejiť nielen samotný výpočet celkového regulačného príkonu, ktorý použil pre ustálenie fakturačného regulačného príkonu za rok 2022 (t) a jeho odlišnosť oproti výpočtu celkového regulačného príkonu uvedeného v návrhu ceny, ale i zdokumentovať súlad väzieb s ostatnými prílohami vyhlášky č. 248/2016 Z. z. Účastník konania ďalej uviedol, že logická a údajová previazanosť návrhu ceny (príloh číslo 2, 6 a 8) vyhlášky č. 248/2016 Z. z. je ďalším dôkazom, ktorý jednak potvrdzuje výklad účastníka konania, že náklady RZFN sa určujú iba pri návrhu ceny a v tomto rozsahu je ich výška záväzná aj pre vyúčtovanie a jednak poukazuje na nezrozumiteľnosť parametra x xxx,xxxx kW pri určení výšky nákladov RZFN pre rok 2022. Prvostupňový orgán svojvoľne a účelovo dezinterpretuje kľúčové ustanovenie § 4 ods. 10 písm. a) vyhlášky č. 248/2016 Z. z., ktoré upravuje spôsob určenia RZFN a znie: „Náklady... ktoré sa pre každý návrh ceny určia v rozsahu prílohy č. 2 podľa celkového regulačného príkonu... zisteného z údajov za rok t-2.“ Účastník konania uviedol v odvolaní gramatický výklad: jazykové znenie normy je kogentné a jednoznačné. Jasne spája určenie maximálnej výšky RZFN s konkrétnym procesným momentom - podaním „návrhu ceny“ (teda procesom *ex ante*, pred začiatkom regulačného roka t). Explicitný odkaz na záväzné formuláre „Príloha č. 2, 6, 8“ vyhlášky č. 248/2016 Z. z. a na použitie vstupných dát z „roku t -2“ (§ 6 odsek 3 vyhlášky č. 248/2016 Z. z.) logicky aj právne vylučuje možnosť použiť pri následnom ročnom zúčtovaní (§ 8) iný parameter, napríklad skutočný (fakturovaný)

regulačný príkon z roku t (v našom prípade rok 2022). Limit RZFN určený v prílohe č. 2 na základe dát t-2 a schválený úradom v cenovom konaní sa stáva *de facto* súčasťou samotného cenového rozhodnutia a predstavuje záväzný parameter (strop) pre následné zúčtovanie skutočných nákladov podľa § 8 ods. 1 vyhlášky č. 248/2016 Z. z. Akékoľvek dodatočné spochybňovanie alebo prepočítavanie tohto *ex ante* stanoveného limitu pri *ex post* kontrole je v rozpore s princípom právnej sily cenového rozhodnutia a s princípom predvídateľnosti regulácie. Účastník konania v odvolaní uviedol systematický výklad: právna norma musí byť vykladaná v kontexte celého právneho predpisu a prípadne aj súvisiacich predpisov. Ak by mal normotvorca v úmysle viazať limit RZFN pri zúčtovaní na skutočný regulačný príkon v roku t, nepochybne by to vo vyhláške č. 248/2016 Z. z. formuloval explicitne, analogicky, ako to urobil pri zúčtovaní nákladov na palivo, kde § 8 ods. 1 písm. a) výslovne pracuje so „skutočnou cenou paliva dosiahnutou v roku t“. Absencia akejkoľvek zmienky o „skutočnom regulačnom príkone v roku t“ alebo o „prepočte limitu RZFN podľa skutočného príkonu“ v § 4 ods. 10 alebo v § 8 ods. 1 je preto jednoznačným *argumentum a contrario* (dôkazom opaku) - kde zákonodarca chcel väzbu na skutočnosť roka t, tam to výslovne uviedol. Snaha úradu (explicitne vyjadrená v odpovedi z 24. septembra 2024) argumentovať údajnou analógiou s postupom pri zúčtovaní primeraného zisku podľa § 5 vyhlášky č. 248/2016 Z. z. je systematicky úplne neudržateľná. Ustanovenie § 5 vyhlášky č. 248/2016 Z. z., na rozdiel od § 4 ods. 10 písm. a), neobsahuje žiadny odkaz na prílohu č. 2, žiadny odkaz na dáta z roku t-2, ani žiadnu väzbu na „návrh ceny“. Ide teda o systematicky úplne odlišne koncipované ustanovenie, ktoré rieši inú ekonomickú kategóriu (zisk vs. náklady) a použitie *analógie legis* je v tomto prípade neprípustné a svedčí o nepochopení systematiky vyhlášky č. 248/2016 Z. z. zo strany úradu. Účastník konania uviedol v odvolaní logický výklad: ak by platil výklad úradu, potom by celé ustanovenie § 4 ods. 10 písm. a) o väzbe na „návrh ceny“, „Prílohy č. 2, 6, 8 vyhlášky“ a východiskové dáta z „roku t-2“ stratilo akýkoľvek právny a praktický význam a stalo by sa obsolentným. Načo by regulovaný subjekt a úrad v cenovom konaní komplikovane a záväzne určovali limit RZFN na základe historických dát t-2, ak by tento limit bol pri následnom zúčtovaní aj tak irelevantný a nahradil by sa novým limitom prepočítaným podľa nepredvídateľnej skutočnosti v roku t? Prílohy č. 2, 6, 8 vyhlášky č. 248/2016 Z. z. vyhotovené pri vyúčtovaní by v takomto prípade mali pre regulačný rok t z hľadiska RZFN iný obsah, než prílohy pri návrhu ceny. Takýto výklad je v rozpore so základnou interpretačnou zásadou racionálneho normotvorcu (predpoklad, že každé ustanovenie má svoj zmysel a účel). Výklad úradu *de facto* obchádza a deroguje (ruší) platné znenie § 4 ods. 10 písm. a) vyhlášky č. 248/2016 Z. z. bez jeho formálnej novely. Navyše, takýto výklad by viedol k nelogickej a nespravodlivej asymetrii: ak by skutočný regulačný príkon v roku t bol nižší ako schválený CRP z roku t-2 (ako v prípade účastníka konania za rok 2022), úrad by podľa svojho výkladu limit RZFN znížil. Avšak, ak by skutočný príkon v roku t bol náhodou vyšší ako schválený CRP z roku t-2, úrad by nepochybne trval na pôvodnom, nižšom limite schválenom *ex ante* a nepriznal by regulovanému subjektu vyššie RZFN zodpovedajúce vyššej skutočnej kapacite. Takýto jednostranne nevýhodný a asymetrický prístup nemá oporu vo vyhláške č. 248/2016 Z. z. a popiera základné princípy spravodlivej a predvídateľnej regulácie. Účastník konania uviedol, že zo všetkých vyššie uvedených dôvodov (gramatických, systematických, teleologických, ekonomických a z hľadiska legitímnych očakávaní, právnej istoty a základných práv) je jednoznačne zrejmé, že sa nedopustil žiadneho správneho deliktu podľa § 36 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. (skutok sa nestal). Konaním, ktoré mu prvostupňový orgán kladie za vinu (zúčtovaním RZFN za rok 2022 do výšky limitu schváleného *ex ante* v prílohe č. 2 na základe výpočtu celkového regulačného príkonu v prílohe č. 8), účastník konania konal plne v súlade s § 4 ods. 10 písm. a) a § 8 ods. 1

vyhlášky č. 248/2016 Z. z., v súlade s ekonomickou logikou a v súlade s legitímnymi očakávaniami založeným i na predchádzajúcej praxi úradu. Záver prvostupňového orgánu o spáchaní skutku je postavený na nesprávnom právnom posúdení veci.

32. V časti IV.B odvolania účastník konania uviedol, že prvostupňový orgán vo svojom výklade absolútne ignoruje ekonomickú a teleologickú (účelovú) podstatu fixných nákladov, ktorú pritom samotná vyhláška č. 248/2016 Z. z. v § 1 písm. f) pomerne presne definuje ako „náklady, ktoré nie sú ovplyvnené množstvom vyrobeného tepla“. RZFN (osobné náklady na obsluhu a správu systému, odpisy dlhodobého majetku - kotolní, sietí, odovzdávacích staníc, náklady na správu, réžiu, poistenie majetku atď.) sú svojou ekonomickou povahou náklady na disponibilitu (availability costs, capacity costs). Sú to náklady, ktoré regulovaný subjekt vynakladá na zabezpečenie a udržiavanie technickej a prevádzkovej kapacity celého systému zásobovania teplom pre všetkých existujúcich aj potenciálnych odberateľov pripojených na sieť, a to bez ohľadu na to, či a koľko tepla v danom konkrétnom roku reálne odoberú, alebo aký regulačný príkon si v danom roku uplatnia. V ekonomickej teórii sa fixné náklady definujú ako náklady, ktoré: (i) vznikajú nezávisle od objemu výroby alebo poskytovaných služieb, (ii) sú viazané na existenciu a pripravenosť infraštruktúry, (iii) musia byť hradené aj vtedy, ak nedôjde k žiadnej výrobe alebo dodávke, (iv) nemožno ich eliminovať krátkodobou zmenou objemu výroby. Subjekt musí platiť zamestnancov a spravovať sieť bez ohľadu na to, či je vonku extrémne tuhá zima alebo mierna zima, a či odberatelia šetria alebo nie. Tieto náklady sú primárne viazané na existenciu a pripravenosť infraštruktúry, nie na aktuálny odber. Je logické, ekonomicky a teleologicky (účelovo) správne, že maximálny limit RZFN, do ktorého budú tieto náklady na disponibilitu regulovanému subjektu uznané, je viazaný na plánovanú (schvaľovanú) kapacitu systému. Túto kapacitu reprezentuje práve celkový regulačný príkon (CRP) určený *ex ante* na základe historických dát (z roka t-2), upravený podľa prílohy č. 8 vyhlášky č. 248/2016 Z. z., ktorý je fixovaný v prílohách č. 2 a 6 nielen počas cenového konania, ale aj regulačného roka v regulačnom období, v ktorom platí cena. Tento *ex ante* schválený limit RZFN predstavuje *de facto* spoločenskú objednávku kapacity, ktorú má regulovaný subjekt zabezpečiť, a zároveň strop, do ktorého mu budú tieto oprávnene vynaložené náklady na zabezpečenie disponibility uznané pri ročnom zúčtovaní. Fixné náklady (vrátane RZFN) sa svojou ekonomickou povahou nemenia v závislosti od skutočného využitia kapacity, ale sú viazané na existenciu poslednej známej kapacity v čase podania návrhu ceny. Konštrukcia úradu, ktorá tento *ex ante* stanovený kapacitný limit *ex post* (pri kontrole) prepočítava podľa fakturovaného (skutočného, odobratého) regulačného príkonu v roku t, je ekonomický nesprávne a popiera samotnú podstatu fixných nákladov, navyše regulovaných. Vedie k absurdnej a nespravodlivej situácii, kedy by regulovaný subjekt musel pri poklese fakturovaného príkonu v roku t (napríklad z dôvodu implementácie úsporných opatrení na strane odberateľov, teplejšej zimy, alebo odpojenia veľkého odberateľa v priebehu roka - hoci na tento posledný prípad existujú osobitné mechanizmy) vracať časť fixných nákladov, ktoré však objektívne a oprávnene vynaložil na udržiavanie kapacity schválenej úradom v cenovom rozhodnutí. Ak by sa napríklad všetci odberatelia v roku 2022 rozhodli masívne zateplovať a znížili by svoj fakturovaný regulačný príkon o 20 % oproti CRP z roku 2020, znamenalo by to podľa výkladu úradu, že účastník konania by musel vrátiť 20 % schválených RZFN, hoci jej reálne fixné náklady neklesli vôbec alebo keď jej aj stúpili. Takýto prístup by domotivoval dodávateľov od akejkoľvek podpory úspor na strane odberateľov. Takýto výklad by viedol k automatickej a neoprávnenej finančnej strate pre regulovaný subjekt, ktorá by nebola ekonomicky odôvodnená a bola by v priamom rozpore s účelom regulácie (zabezpečenie primeraných nákladov a návratnosti). Je tiež v priamom rozpore s dikciou § 8 ods. 1 vyhlášky č. 248/2016 Z. z., ktorý prikazuje

zúčtovať RZFN do výšky schválenej v cenovom konaní (t. j. limitu z prílohy č. 2), nie do výšky fiktívneho, neexistujúceho limitu vypočítaného *ex post* na základe skutočného príkonu.

33. V časti IV.D odvolania účastník konania uviedol, že podľa Ústavného súdu Slovenskej republiky (Nález ÚS SR sp. zn. PL. ÚS 6/04) „Jedným z definičných princípov právneho štátu je právna istota. Požiadavkou právnej istoty je, aby zákony v právnom štáte boli pochopené dostatočne a aby umožňovali ich adresátom urobiť si aspoň predstavu o svojej právnej situácii. Nejasnosť, viacvýznamovosť a vágnosť pojmu... vytvára stav právnej neistoty, čím sa dostáva do rozporu s čl. 1 ústavy“ (PL. ÚS 19/98). „Právnej istote... nezodpovedá taký stav (situácia), ktorý by orgánu štátu umožňoval konať podľa vlastnej úvahy a z vlastného rozhodnutia aj nad rámec zákona a tiež iným ako zákonom ustanoveným postupom“ (1. ÚS 3/98). Nepredvídateľná zmena výkladu pri výkone kontroly, ktorá nebola podložená novým usmernením, navyše aplikovaná retroaktívne so sankčnými dôsledkami za konanie, ktoré bolo v čase jeho uskutočnenia plne v súlade s legitímnym očakávaním založeným na predchádzajúcej praxi úradu, je neprípustným zásahom do právnej istoty účastníka konania. Ide o porušenie princípu *venire contra factum proprium* (zákaz konať v rozpore s vlastným predchádzajúcim konaním a vzbudenými očakávaniami).
34. V časti V. odvolania účastník konania uviedol, že rozhodnutie je v časti týkajúcej sa skutku podľa druhého bodu výroku rozhodnutia (údajné nesplnenie opatrenia na nápravu uloženého v zápisnici) nielen vecne nesprávne a založené na nedostatočne zistenom skutkovom stave, ale predstavuje aj porušenie záväzného právneho názoru vysloveného odvolacím orgánom rozhodnutí z 21. júla 2025. Odvolací orgán jednoznačne konštatoval závažné pochybenia prvostupňového orgánu. V bode 81. rozhodnutia vyslovil nesúhlas so závermi prvostupňového orgánu a poukázal na nedostatočne zistený skutkový stav vo veci správneho deliktu podľa druhého bodu výroku. V nadväznosti na to, v bode 82. uložil prvostupňovému orgánu záväzný pokyn nanovo prejednať vec a rozhodnúť o uložení úhrnnej pokuty, pričom výslovne zdôraznil, že je povinný mať v prípade správneho deliktu podľa druhého bodu výroku spoľahlivo zistený a preukázaný skutkový stav. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia (str. 20-22) je zrejmé, že orgán nevykonával dokazovanie na zistenie skutkového stavu ohľadom vykonaných zápočtov, len mechanicky a bez akejkoľvek novej analýzy zopakoval svoje pôvodné tvrdenia a argumenty, ktoré už raz bolí odvolacím orgánom označené za nedostatočné a založené na nespoľahlivo zistenom skutkovom stave. Prvostupňový orgán sa nevysporiadal s kľúčovou právnou otázkou, či jednostranné započítanie vzájomných splatných pohľadávok (vykonané v súlade s § 358 a nasl. Obchodného zákonníka) predstavuje legitímny a zákonný spôsob splnenia záväzku (a teda aj opatrenia na nápravu) vrátiť preplatok odberateľovi. Namiesto právnej analýzy sa orgán obmedzil na zopakovanie svojho formalistického a právne nepodloženého názoru, že akceptuje len fyzické platby. Týmto postupom prvostupňový orgán porušil § 59 ods. 3 správneho poriadku. Už len táto skutočnosť sama osebe bez ďalšieho postačuje na opätovné zrušenie rozhodnutia z dôvodu jeho arbitrárnosti a nezákonnosti. Samotné meritórne posúdenie splnenia opatrenia prvostupňovým orgánom je nesprávne a nezákonné. Opatrenie na nápravu uložené v zápisnici definovalo povinnosť (záväzok) účastníka konania „zúčtovať vrátiť dobropisom odberateľom tepla náklady ... v sume xx xxx,xx eura ... v termíne do 31. 12. 2024“. Právna teória a ustálená súdna prax, ako aj priamo kódexy súkromného práva (Občiansky zákonník, Obchodný zákonník), poznajú viacero spôsobov zániku záväzku, nielen jeho splnenie (zaplatenie), ale napríklad aj započítanie vzájomných pohľadávok. Účastník konania opakovane a dôkazmi podložené preukázal (najmä vo vyjadreniach zo 4. apríla 2025 a 8. októbra 2025, ako aj v komunikácii z 27. januára

2025 a 17. februára 2025), že záväzok voči odberateľom vyplývajúci z opatrenia zanikol v stanovenej lehote kombináciou viacerých zákonných spôsobov: (i) u väčšiny odberateľov formou platného jednostranného započítania vzájomných pohľadávok podľa § 358 a nasl. Obchodného zákonníka, ktoré bolo vykonané v xxxxxxxx xxx (v lehote), o čom boli odberatelia informovaní, a ktorým pohľadávka na vrátenie preplatku zanikla zápočtom, (ii) u niekoľkých odberateľov, ktorí napriek zápočtu uhradili svoju pôvodnú faktúru v plnej výške (čím došlo k duplicitnej platbe), následným vrátením tejto duplicitne zaplatenej sumy bankovým prevodom v xxxxxxxx/xxxxxxxx xxxx. Podľa § 358 Obchodného zákonníka: „Ak majú účastníci obchodného záväzkového vzťahu navzájom pohľadávky, ktoré sú rovnakého druhu, môže každý z nich zápočtom dosiahnuť, aby jeho pohľadávka zanikla až do výšky pohľadávky druhého účastníka, pokiaľ tento zákon neustanovuje inak alebo pokiaľ sa účastníci nedohodnú inak.“ Započítanie je jednostranným právnym úkonom, ktorý má za následok zánik oboch vzájomných pohľadávok, a to bez ohľadu na to, či druhá strana so zápočtom súhlasí alebo nie. Účastník konania uviedol, že splnil všetky zákonné podmienky platného započítania: mal voči odberateľom splatnú pohľadávku (neuhradené faktúry za dodávku tepla), odberatelia mali voči odvolateľovi splatnú pohľadávku (nárok na vrátenie preplatku podľa opatrenia - hoci sme presvedčení, že toto opatrenie bolo od začiatku nesprávne a nezákonné), obe pohľadávky boli rovnakého druhu (peňažné pohľadávky). Oznamovaním o zápočte zanikli obe pohľadávky, a tým bol záväzok voči odberateľom splnený (zanikol). Fyzická úhrada dobropisu bankovým prevodom nie je pri platnom zápočte možná ani potrebná, pretože záväzok už zanikol.

35. V časti VI. odvolania účastník konania uviedol, že aj keby (čisto hypoteticky a len na účely úplnosti argumentácie) prvostupňový orgán dospel k záveru, že sa účastník konania dopustil oboch správnych deliktov (s čím zásadne a dôvodne nesúhlasíme), uložená úhrnná pokuta vo výške 10 000,- eur je extrémne neprimeraná, svojvoľná, založená na nesprávnej aplikácii hmotného práva (§ 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z.). Účastník konania ďalej poukázal na znenie § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. a uviedol, že spoločenská škodlivosť jeho konania bola nulová - žiaden odberateľ neutrpel ujmu, naopak, odberatelia platili ceny schválené úradom v cenovom rozhodnutí. Ide čisto o spor medzi regulovaným subjektom a regulátorom o výklad interných pravidiel regulácie bez akéhokoľvek dopadu na koncových spotrebiteľov. Po vydaní protokolu, hoci účastník konania naďalej spochybňoval jeho správnosť, účastník konania vykonal materiálnu nápravu formou zápočtu. Aj keby prvostupňový orgán zaujal odlišný právny názor na platnosť zápočtu, išlo by o formálne pochybenie bez reálnej spoločenskej škodlivosti, pretože pohľadávky fakticky zanikli a odberatelia neboli poškodení. Prvostupňový orgán je povinný sa vysporiadať so všetkými relevantnými ustanoveniami zákona, ktoré majú vplyv na určenie sankcie, a ak sa rozhodne nižšiu sankciu alebo upustenie od sankcie neuplatniť, je povinný toto rozhodnutie odôvodniť. Neaplikovanie § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. v prípade účastníka konania bez akéhokoľvek odôvodnenia predstavuje nezákonné zaťaženie sankcie nepodloženou úvahou. Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp. zn. II. ÚS 476/2016 zo 17. januára 2018 konštatoval, že „trestanie za správne delikty podlieha rovnakému právnemu režimu ako trestný postih za trestné činy“. Ústavný súd v odôvodnení vysvetlil, že zásada *nullum crimen, nulla poena sine lege* zahŕňa aj princíp *nullum crimen sine lege stricta*, podľa ktorého „trestné právo nesmie byť aplikované extenzívnym spôsobom v neprospech obvineného, najmä prostredníctvom analógie“. Súd zdôraznil, že „analógia v správnom trestaní v neprospech páchatel'a správneho deliktu je vylúčená“. Z toho vyplýva, že aj pri správnom trestaní je neprijateľná analógia v neprospech páchatel'a a právne normy musia byť vykladané prísne, nie extenzívnym spôsobom. Zásada *nullum crimen sine lege certa* vyžaduje, aby trestné právo (vrátane správneho trestania) bolo

formulované dostatočne presne a určito, aby jednotlivец mohol - a to aj s pomocou výkladu súdov - predvídať, ktoré konanie je zakázané a akých sankcií sa môže dopustiť. Neistota v obsahu a rozsahu trestných (správnych) deliktov je v rozpore s princípom právnej istoty a právneho štátu. Účastník konania uviedol, že úhrnná pokuta vo výške 10 000,- eur bola uložená za dva údajné správne delikty a predstavuje takmer xx % sporného rozdielu (údajnej „škody“), pričom: (i) vo vzťahu ku skutku podľa prvého bodu výroku rozhodnutia išlo o legitímny výkladový spor o aplikáciu komplexných ustanovení vyhlášky č. 248/2016 Z. z., nie o úmyselné ani nedbanlivostné porušenie jasnej a jednoznačnej povinnosti, a účastník konania konal v dobrej viere, v súlade s vlastným právnym názorom založeným na gramatickom, systematickom a teleologickom výklade vyhlášky a v súlade s legitímnym očakávaním založeným na predchádzajúcej praxi úradu (usmernenie z 10. februára 2016), (ii) vo vzťahu ku skutku podľa druhého bodu výroku rozhodnutia išlo o legitímny výkladový spor k aplikácii zániku záväzku, ako účastník konania preukázal - skutková podstata deliktu nebola naplnená - opatrenie bolo splnené v lehote zákonným spôsobom (zápočtom). Účastník konania uviedol, že takto stanovená sankcia, najmä vo vzťahu ku skutku podľa prvého bodu výroku rozhodnutia, nemôže obstať v teste proporcionality, ktorý je základným ústavným limitom pre ukladanie akýchkoľvek sankcií v právnom štáte. Samotné odôvodnenie rozhodnutia (str. 31-33), hoci sa formálne odvoláva na pojmy ako „primeranosť“ a „preventívno-represívny účel“, je v skutočnosti popretím princípu proporcionality. Test proporcionality, ako ho konštantne definuje ústavná a správna judikatúra (napr. Nález ÚS SR sp. zn. PL. ÚS 6/04, ale aj judikatúra Súdneho dvora EÚ), vyžaduje kumulatívne posúdenie troch kritérií: vhodnosť (spôsobilosť): či je sankcia spôsobilá dosiahnuť sledovaný legitímny cieľ (napr. prevenciu porušovania povinností), nevyhnutnosť (potrebnosť): či neexistoval miernejší prostriedok, ktorý by sledovaný cieľ dosiahol rovnako účinne, primeranosť v užšom zmysle (proporcionality *stricto sensu*): či ujma spôsobená sankciou (negatívny zásah do práv a majetku odvolateľa) nie je v hrubom nepomere k závažnosti spáchaného deliktu (ktorá bola v prípade účastníka konania nulová alebo minimálna) a k významu chráneného záujmu. Pokuta vo výške takmer xx % sporného (a nepreukázaného) rozdielu, uložená za konanie v dobrej viere pri legitímnom výkladovom spore, je zjavne neprimeraná a má skôr šikanózný charakter než preventívny. Prvostupňový orgán pri svojom formálnom „teste“ proporcionality úplne zlyhal najmä v tom, že sa odmietol zaoberať kľúčovým aspektom pre posúdenie primeranosti a konzistentnosti sankcie: porovnaním s vlastnou rozhodovacou praxou v skutkovo a právne obdobných alebo porovnateľných veciach. Účastník konania opakovane a dôvodne (napr. vo vyjadrení z 8. októbra 2025 a jeho prílohe č. 2) žiadal o predloženie anonymizovaných rozhodnutí úradu v obdobných prípadoch (napr. iné spory o výklad vyhlášky, iné prípady formálneho nesplnenia opatrenia), aby bolo možné posúdiť, či uložená pokuta 10 000,- eur zodpovedá zaužívanej praxi a zásade rovnakého zaobchádzania (§ 3 ods. 5 správneho poriadku). Prvostupňový orgán opakovane na túto legitímnu žiadosť a kľúčový dôkazný návrh vôbec nereagoval. Dôvod je zrejmý: ak by prvostupňový orgán musel priznať (alebo ak by sa v odvolacom konaní preukázalo), že v iných, často objektívne závažnejších prípadoch porušenia regulačných povinností (napr. s reálnym negatívnym dopadom na odberateľov alebo pri podstatne vyšších finančných rozdieloch), ukladal v minulosti sankcie podstatne nižšie, na samej spodnej hranici zákonnej sadzby, odhalilo by to zjavnú arbitrárnosť, nekonzistentnosť a diskriminačnú povahu napadnutej pokuty uloženej účastníkovi konania. Argumentácia úradu v napadnutom rozhodnutí, podľa ktorej uložená úhrnná pokuta vo výške 10 000,- eur predstavuje x,xx % z celkových výnosov a x,xx % zo zisku účastníka konania za rok 2022, je nedostatočná a neposkytuje žiadne opodstatnenie pre výšku uloženej sankcie. Zameraním sa na tento pomer sa úrad vyhýba podstatnejšiemu posúdeniu neprimeranosti sankcie

v porovnaní s inými, porovnateľnými prípadmi. Tento prístup zakladá zjavnú neodôvodnenosť a neprimeranosť uloženej pokuty. Uvedenú argumentáciu účastníka konania podporuje aj konštantná rozhodovacia prax, ktorú prvostupňový orgán v rozhodnutí porušil, a to najmä v nasledujúcich oblastiach: Nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatočné a formálne odôvodnenie výšky pokuty: Prvostupňový orgán sa pri odôvodnení výšky sankcie (str. 31 - 33 rozhodnutia) obmedzil na všeobecné a formálne konštatovania bez toho, aby sa vysporiadal s konkrétnymi okolnosťami prípadu. Podľa konštantnej judikatúry platí, že správny orgán musí v odôvodnení rozhodnutia jasne a presvedčivo uviesť, akými konkrétnymi úvahami sa riadil pri stanovení výšky pokuty v rámci zákonnej sadzby. Ak tak neurobí, jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Iba citovanie zákonných kritérií bez ich aplikácie na daný prípad, ako to urobil prvostupňový orgán, robí rozhodnutie arbitrárnym. Porušenie zásady legitímnej dôvery a rovnosti zaobchádzania v rozpore s vlastnou rozhodovacou praxou: Kľúčovým pochybením prvostupňového orgánu bolo odmietnutie zaoberať sa vlastnou rozhodovacou praxou. Správne súdy opakovane judikujú, že správne orgány sú viazané princípom legitímnej dôvery a právnej istoty, z ktorého vyplýva požiadavka, aby v skutkovo a právne porovnateľných prípadoch rozhodovali bez svojvoľných odklonov. Ignorovaním legitímnej žiadosti účastníka konania o porovnanie s inými prípadmi sa prvostupňový orgán nielen vyhol testu konzistentnosti, ale zároveň založil dôvodné podozrenie z diskriminačného a svojvoľného postupu. Ak sa orgán chcel od svojej zaužívanej praxe (ukladania nižších sankcií) odchýliť, mal povinnosť tento odklon mimoriadne podrobne a presvedčivo odôvodniť, čo sa nestalo. Chybné posúdenie materiálnych kritérií a neprimeranosť sankcie *stricto sensu*: Primárnym kritériom pre výšku sankcie musí byť vždy povaha a závažnosť protiprávneho konania, jeho následky a miera zavinenia. V prípade správneho deliktu podľa prvého bodu výroku rozhodnutia išlo o legitímny výkladový spor pri konaní v dobrej viere a v prípade správneho deliktu podľa druhého bodu výroku rozhodnutia o formálne pochybenie, pri ktorom bola náprava vykonaná včas. Spoločenská škodlivosť oboch skutkov bola teda minimálna až nulová. Uloženie pokuty vo výške takmer xx % sporného finančného rozdielu je v príkrom rozpore s judikatúrou, ktorá zdôrazňuje, že sankcia nesmie mať likvidačný alebo šikanózný charakter. Argumentácia orgánu založená na percentuálnom podiele pokuty z celkových výnosov spoločnosti je len pomocným kritériom, ktoré nemôže ospravedlniť zjavne neprimeranú a nespravodlivú sankciu za delikt s minimálnou závažnosťou.

36. V časti VII. odvolania účastník konania uviedol, že navrhuje, aby odvolací orgán v rámci odvolacieho konania, v súlade so svojou nápravnou funkciou (§ 59 ods. 1 správneho poriadku) a povinnosťou zistiť materiálnu pravdu, doplnil dokazovanie, ktoré prvostupňový orgán odmietol vykonať, alebo vykonal nedostatočne: (i) obstaraním a založením do spisu internej metodiky (presného algoritmu) úradu, ktorú prvostupňový orgán použil na výpočet údajného rozdielu xx xxx,xx eur pri skutku podľa prvého bodu výroku rozhodnutia, vrátane uvedenia konkrétnych vstupných dát a presných odkazov na ustanovenia vyhlášky č. 248/2016 Z. z., ktoré takýto *ex post* prepočet podľa názoru úradu umožňujú. Vykonanie tohto dôkazu je nevyhnutné pre preskúmanie samotného skutkového základu skutku a pre umožnenie účinnej obhajoby odvolateľa; (ii) obstaraním a založením do spisu (pokiaľ existujú) všetkých relevantných interných smerníc, metodických pokynov, stanovísk právneho odboru úradu alebo zápisníc z porád vedenia úradu, ktoré sa týkajú výkladu a aplikácie § 4 ods. 10 písm. a) a § 8 ods. 1 vyhlášky č. 248/2016 Z. z. v rozhodnom období (rok 2022 a 2023). Tento dôkaz je relevantný pre posúdenie (ne)konzistentnosti postupu úradu a pre posúdenie existencie a oprávnenosti legitímnych očakávaní účastníka konania; (iii) obstaraním a založením do spisu anonymizovaných rozhodnutí prvostupňového orgánu

(a prípadne aj odvolacieho orgánu) za posledné 3 roky, v ktorých bola ukladaná sankcia za porušenie § 8 ods. 1 vyhlášky č. 248/2016 Z. z. (alebo iných povinností pri zúčtovaní cien tepla) alebo za nesplnenie opatrenia na nápravu uloženého v protokole/zápisnici. Tento dôkaz je nevyhnutný pre objektívne posúdenie proporcionality a konzistentnosti napadnutej sankcie a pre overenie dodržania zásady rovnakého zaobchádzania a zákazu neodôvodnených rozdielov v rozhodovaní. Opätovné predkladanie týchto dôkazných návrhov v odvolacom konaní je plne v súlade so správnym poriadkom (§ 59 ods. 1) a s nápravnou funkciou odvolacieho konania, najmä ak prvostupňový orgán vykonanie týchto dôkazov v prvostupňovom konaní bezdôvodne odmietol a nezaoberal sa nimi. V správnom trestaní, kde platí prezumpcia nevinu, zásada materiálnej pravdy a princíp *in dubio pro reo*, nemôže odvolací orgán svojvoľne odmietnuť vykonanie alebo zohľadnenie dôkazov, ktoré sú relevantné pre posúdenie existencie správneho deliktu, miery zodpovednosti alebo primeranosti sankcie. Hodnotenie dôkazov podľa voľnej úvahy neznamená ľubovôľu, ale povinnosť správneho orgánu vyhodnotiť každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a prihliadnuť na všetko, čo v konaní vyšlo najavo, pričom prípadné odmietnutie vykonať navrhnutý dôkaz musí byť presvedčivo a zákonne odôvodnené jeho irelevantnosťou alebo nadbytočnosťou, čo sa v prípade nami navrhovaných dôkazov nestalo a ani stať nemôže, keďže smerujú priamo k objasneniu kľúčových sporných otázok.

37. V časti VIII. odvolania účastník konania uviedol, že vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, najmä na preukázané zásadné hmotnoprávne a procesné pochybenia prvostupňového orgánu, nesprávne právne posúdenie veci, nedostatočne zistený skutkový stav, nerešpektovanie záväzného právneho názoru odvolacieho orgánu a extrémnu neprimeranosť uloženej sankcie, účastník konania navrhuje, aby odvolací orgán vydal rozhodnutie, ktorým zruší napadnuté rozhodnutie z dôvodu, že skutok podľa prvého bodu výroku rozhodnutia nie je správnym deliktom a spáchanie skutku podľa druhého bodu výroku rozhodnutia nebolo účastníkovi konania preukázané; napadnuté rozhodnutie o uložení úhrnnej pokuty zruší.

III. Druhostupňové konanie

38. Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku *správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.*
39. Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku *správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.*
40. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku *správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.*

41. Podľa § 32 ods. 2 prvej a druhej vety správneho poriadku *podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnemu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.*
42. Podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku *správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.*
43. Podľa § 46 správneho poriadku *rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.*
44. Podľa § 47 správneho poriadku *rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovie v plnom rozsahu.*
45. Podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku *odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.*
46. Podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku, *ak sú preto dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.*
47. Odvolací orgán, s poukazom na citované ustanovenia správneho poriadku, v odvolacom konaní napadnuté rozhodnutie spolu so spisovým materiálom, týkajúcim sa veci, v celom rozsahu preskúmal, osobitne preskúmal jeho výrok a odôvodnenie a ich súlad so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä s príslušnými ustanoveniami správneho poriadku a zákona č. 250/2012 Z. z., vyhodnotil dôvody uvedené v rozhodnutí, ako aj námietky a skutočnosti uvedené v odvolaní.
48. V administratívnom spise prvostupňového orgánu sa nachádza poverenie č. 203/2024 na vykonanie kontroly z 18. apríla 2024, vyjadrenie ev. č. 34470/2024/BA z 2. septembra 2024, vyjadrenie ev. č. 35274/2024/BA z 11. septembra 2024, zdôvodnenie neopodstatnenosti námietok k protokolu ev. č. 37045/2024/BA z 30. septembra 2024, zápisnica, protokol, žiadosť o predloženie dokladov ev. č. 1603/2025/BA z 20. januára 2025, odpoveď na žiadosť o predloženie dokladov ev. č. 2563/2025/BA z 27. januára 2025, žiadosť o predloženie dokladov ev. č. 2672/2025/BA z 28. januára 2025, odpoveď na žiadosť o predloženie dokladov ev. č. 3744/2025/BA z 3. februára 2025, vyjadrenie ev. č. 4308/2025/BA zo 6. februára 2025, žiadosť o vyjadrenie ev. č. 3979/2025/BA z 10. februára 2025, záznam ev. č. 4385/2025/BA z 10. februára 2025 – kópia zápisnice, odpis registrovaného subjektu z registra právnických osôb, zaslanie podkladov ev. č. 5263/2025/BA z 13. februára 2025, odpoveď na žiadosť o vyjadrenie ev. č. 5761/2025/BA zo 17. februára 2025, žiadosť o predloženie dokladov ev. č. 5786/2025/BA z 18. februára 2025, predloženie dokladov ev. č. 6442/2025/BA z 20. februára 2025.
49. Odvolací orgán z administratívneho spisu prvostupňového orgánu zistil, že prvostupňový orgán oznámením ev. č. 12034/2025/BA z 31. marca 2025 začal správne konanie vo veci uloženia pokuty za porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z.

a zákona č. 143/2024 Z. z., ktoré obsahuje aj výzvu adresovanú účastníkovi konania na vyjadrenie sa k podkladom pred vydaním rozhodnutia.

50. V administratívnom spise prvostupňového orgánu sa ďalej nachádza vyjadrenie účastníka konania ev. č. 13703/2025/BA z 11. apríla 2025, rozhodnutie č. 0020/2025/K z 24. apríla 2025, odvolanie účastníka konania proti rozhodnutiu č. 0020/2025/K z 9. mája 2025, predloženie informácie ev. č. 19795/2025/BA z 12. mája 2025, záznam ev. č. 23146/2025/BA z 5. júna 2025 - postúpenie odvolania odvolaciemu orgánu, záznam ev. č. 23197/2025/BA z 5. júna 2025 - presun spisu medzi organizačnými útvarmi, upovedomenie ev. č. 23227/2025/BA z 5. júna 2025, záznam ev. č. 29691/2025/BA z 21. júla 2025 – presun spisu medzi organizačnými útvarmi, záznam ev. č. 29692/2025/BA z 21. júla 2025 – rozhodnutie č. 012/17403/2025/PR/SD, upovedomenie účastníka konania a žiadosť o predloženie dokladov ev. č. 30062/2025/BA z 28. júla 2025, predloženie dokladov ev. č. 30930/2025/BA z 5. augusta 2025, upovedomenie účastníka konania a žiadosť o predloženie dokladov ev. č. 31184/2025/BA zo 7. augusta 2025, predloženie dokladov ev. č. 31343/2025/BA z 8. augusta 2025, záznam ev. č. 32961/2025/BA z 26. augusta 2025 – kópia povolenia č. 2006T 0312 – 11. zmena, upovedomenie účastníka konania a výzva na vyjadrenie sa k podkladom pred vydaním rozhodnutia ev. č. 32999/2025/BA z 27. augusta 2025, list účastníka konania ev. č. 33577/2025/BA z 3. septembra 2025, záznam ev. č. 34111/2025/BA z 9. septembra 2025 – žiadosť o predĺženie lehoty na vydanie rozhodnutia, opakovaná výzva na vyjadrenie sa k podkladom pred vydaním rozhodnutia a upovedomenie o predĺžení lehoty na vydanie rozhodnutia ev. č. 34300/2025/BA z 10. septembra 2025, list účastníka konania ev. č. 35069/2025/BA zo 17. septembra 2025, opakovaná výzva na vyjadrenie k podkladom pred vydaním rozhodnutia ev. č. 35440/2025/BA z 22. septembra 2025, vyjadrenie účastníka konania ev. č. 37418/2025/BA z 9. októbra 2025, rozhodnutie č. 0094/2025/K zo 17. októbra 2025, záznam ev. č. 40635/2025/BA z 5. novembra 2025 - odvolanie proti rozhodnutiu č. 0094/2025/K, záznam ev. č. 43889/2025/BA z 3. decembra 2025 – postúpenie odvolania, záznam ev. č. 43890/2025/BA – presun spisu medzi organizačnými útvarmi, záznam ev. č. 43893/2025/BA z 3. decembra 2025 – upovedomenie.
51. Odvolací orgán, v súlade s § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku, zaslal účastníkovi konania podanie ev. č. 45063/2025/BA z 11. decembra 2025, v ktorom uviedol, že v konaní postupuje podľa zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. a správneho poriadku, a vychádza z odvolania účastníka konania a podkladov, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom. Zároveň odvolací orgán oznámil účastníkovi konania, že je oprávnený pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k jeho podkladom, spôsobu ich zistenia a navrhovať ich doplnenie v stanovenej lehote sedem dní odo dňa doručenia výzvy, ďalej že má právo nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom a nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného odvolacím orgánom, a že sa môže vyjadriť písomne alebo ústne do zápisnice osobne v deň vopred dohodnutý telefonicky. Podanie bolo účastníkovi konania doručené 16. decembra 2025.
52. Účastník konania doručil odvolaciemu orgánu dňa 22. decembra 2025 vyjadrenie, v ktorom uviedol, že v plnom rozsahu zotrváva na svojej doterajšej argumentácii a dôkazoch predložených v predchádzajúcich podaniach, a posledného odvolania z 5. novembra 2025. Účastník konania uviedol, že má za to, že jeho argumenty jasne preukazujú nesprávnosť právneho posúdenia vo veci a neopodstatnenosť uloženia pokuty. Vzhľadom na doterajší priebeh dokazovania a intenzívnu písomnú komunikáciu s úradom predpokladá, že spisový materiál v predmetnej veci k dnešnému dňu neobsahuje žiadne nové dôkazy, listiny alebo

skutočnosti k doterajšiemu priebehu konania resp. v rámci doterajšej komunikácie a doručovania. Pokiaľ v spise od jeho posledného podania nepribudli žiadne nové podklady (napr. nové odborné stanoviská, výsledky vlastných zistení úradu alebo vyjadrenia tretích strán), účastník konania nateraz nepovažuje za účelné realizovať právo na osobné nahliadnutie do spisu v sídle úradu. Tento postup volí v záujme procesnej ekonómie a urýchlenia konania. Účastník konania ďalej uviedol, že si plne uvedomuje zákonnú povinnosť správneho orgánu umožniť účastníkovi konania oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia, avšak dovoľuje si poukázať na značnú logistickú a administratívnu náročnosť osobnej účasti na nahliadnutí do spisu v sídle úradu. Vzhľadom na vzdialenosť približne 250 km (spolu 500 km) a v duchu zásady hospodárnosti podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku považujeme fyzickú návštevu za neúmerne zaťaženie, ak je možné účel konania dosiahnuť elektronickými prostriedkami. Zároveň však výslovne uviedol, že nevyužitie možnosti osobného nahliadnutia do spisu v tomto štádiu konania nemožno interpretovať ako vzdanie sa procesných práv, ani ako súhlas s doterajšími zisteniami úradu alebo s jeho právnym posúdením veci. Účastník konania uviedol, že naďalej rozporuje kontrolné zistenia úradu o porušení povinnosti a uložení pokuty.

IV. Právne posúdenie odvolacím orgánom

53. Odvolací orgán dôsledne preštudoval všetky podklady úradu, ako aj účastníka konania, zisťoval všetky okolnosti, ktoré mali význam pre vydanie rozhodnutia a zastáva názor, že úrad mal k dispozícii všetky relevantné podklady a informácie, na základe ktorých mohol správne a objektívne rozhodnúť.
54. Odvolací orgán má za to, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s platnou právnou úpravou, na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, ako aj za to, že prvostupňový orgán v danom prípade postupoval v súlade so zásadami správneho konania, pričom svoje skutkové, ako aj právne závery v odôvodnení napadnutého rozhodnutia odôvodnil.
55. Z obsahu administratívneho spisu, má odvolací orgán za preukázané, že prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade so zákonom č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. a správnym poriadkom.
56. Odvolací orgán v súlade s § 59 ods. 1 správneho poriadku preskúmal v celom rozsahu rozhodnutie, ako aj predložený spisový materiál a podklady, ktoré v ňom boli obsiahnuté, dôsledne a podrobne zvážil všetky dôvody uvádzané v odvolaní, zhodnotil závery a zdôvodnenia uvedené prvostupňovým orgánom jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach a zistil nasledovné.
57. Podľa § 29 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. *regulovaný subjekt je okrem ďalších povinností ustanovených v tomto zákone povinný zúčtovávať náklady pri výrobe, distribúcii a dodávke tepla, ktoré sa nepovažujú za ekonomicky oprávnené náklady, v lehote a spôsobom ustanoveným úradom.*
58. Podľa § 8 ods. 1 vyhlášky č. 248/2016 Z. z. *po skončení roku t sa do 31. marca nasledujúceho kalendárneho roka dobropisom zúčtujú náklady zahrnuté v určenej variabilnej zložke a fixnej zložke maximálnej ceny tepla na rok t na ekonomicky oprávnené náklady podľa § 4 vrátane nákladov na nákup paliva podľa § 4 ods. 3 písm. a), ktorých výška sa vypočíta so zohľadnením skutočnej ceny paliva, ktorá nemôže prekročiť maximálnu výšku podľa § 4 odseku 4, nákladov na nákup tepla podľa § 4 ods. 3 písm. a)*

a nákladov regulovanej zložky fixných nákladov, ktorých výška sa vypočíta podľa § 4 ods. 10 písm. a), a primeraného zisku podľa § 5; finančné prostriedky zodpovedajúce nákladom, ktoré nie sú ekonomicky oprávnenými nákladmi, sa zúčtujú s odberateľom do 15 dní od vystavenia dobropisu.

59. Podľa § 36 ods. 1 písm. q) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. *správneho deliktu podľa tohto zákona sa regulovaný subjekt dopustí, ak pri výrobe, distribúcii a dodávke tepla nezúčtuje náklady, ktoré sa nepovažujú za ekonomicky oprávnené náklady, v lehote a spôsobom ustanoveným úradom.*
60. Podľa § 29 ods. 1 písm. k) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 143/2024 Z. z. *regulovaný subjekt je okrem ďalších povinností ustanovených v tomto zákone povinný vykonať v určenej lehote opatrenia uložené úradom podľa § 9 ods. 1 písm. e).*
61. Podľa § 9 ods. 1 písm. e) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 143/2024 Z. z. *úrad ukladá opatrenia na odstránenie a nápravu nedostatkov zistených pri výkone kontroly alebo nedostatkov zistených pri výkone dohľadu nad dodržiavaním povinností podľa osobitných predpisov Európskou sieťou prevádzkovateľov prenosových sústav pre elektrinu a subjektom prevádzkovateľov distribučných sústav Európskej únie.*
62. Podľa § 36 ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 143/2024 Z. z. *správneho deliktu podľa tohto zákona sa regulovaný subjekt dopustí, ak nevykoná v určenej lehote opatrenia uložené úradom podľa § 9 ods. 1 písm. e).*
63. Podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. *úrad uloží regulovanému subjektu pokutu od 500 eur do 100 000 eur za správny delikt podľa odseku 1 písm. a), b), c), e), f) až m), p), q), s) až w), x), z), ab), ad) až af), ah) a ai).*
64. Podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. *pri určovaní výšky pokuty úrad prihliada najmä na spôsob, čas trvania a následky protiprávneho stavu; úrad prihliadne aj na to, či sa regulovaný subjekt alebo osoba, ktorej sa pokuta ukladá, dopustila správneho deliktu opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty.*
65. S ohľadom na princípy správneho trestania, ktoré musia zodpovedať trestaniu v trestnom práve, prvostupňový orgán zistené porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. posúdil ako súbeh správnych deliktov, pritom podľa trestnoprávnej teórie o súbeh trestných činov ide vtedy, ak ten istý páchatel' spácha dva alebo viac trestných činov pred tým, ako bol za niektorý z nich odsúdený súdom prvého stupňa, a pokiaľ nezanikla trestnosť niektorého z nich, a účastníkovi konania uložil, z hľadiska hmotnoprávnych účinkov súbehu, úhrnnú pokutu za správny delikt najprísnejšie postihnuteľný podľa absorpčnej zásady, ktorá sa v trestnom práve uplatňuje pri trestaní zbiehajúcich sa trestných činov.
66. Prvostupňový orgán účastníkovi konania za spáchanie správnych deliktov uvedených v rozhodnutí uložil úhrnnú pokutu vo výške 10 000,- eur podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. s použitím analógie legis § 41 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 300/2005 Z. z.“).

67. Proti rozhodnutiu podal účastník konania odvolanie, v ktorom uviedol, že odvolanie podáva v celom rozsahu, t. j. proti všetkým bodom výroku rozhodnutia (výrok o vine za skutok podľa prvého bodu výroku rozhodnutia, výrok o vine za skutok podľa druhého bodu výroku rozhodnutia, ako aj výrok o uložení úhrnnej sankcie), ako aj proti jeho odôvodneniu.
68. K argumentom účastníka konania ohľadne správneho deliktu podľa prvého bodu výroku rozhodnutia odvolací orgán uvádza nasledovné.
69. Podľa § 8 ods. 1 vyhlášky č. 248/2016 Z. z. po skončení roku t sa do 31. marca nasledujúceho kalendárneho roka dobropisom zúčtujú náklady zahrnuté v určenej variabilnej zložke a fixnej zložke maximálnej ceny tepla na rok t na ekonomicky oprávnené náklady podľa § 4 vrátane nákladov na nákup paliva podľa § 4 ods. 3 písm. a), ktorých výška sa vypočíta so zohľadnením skutočnej ceny paliva, ktorá nemôže prekročiť maximálnu výšku podľa § 4 odseku 4, nákladov na nákup tepla podľa § 4 ods. 3 písm. a) a nákladov regulovanej zložky fixných nákladov, ktorých výška sa vypočíta podľa § 4 ods. 10 písm. a), a primeraného zisku podľa § 5, finančné prostriedky zodpovedajúce nákladom, ktoré nie sú ekonomicky oprávnenými nákladmi, sa zúčtujú s odberateľmi do 15 dní od vystavenia dobropisu.
70. Z ustanovenia § 8 ods. 1 vyhlášky č. 248/2016 Z. z. vyplýva, že po skončení roku 2022 sa do 31. marca 2023 dobropisom zúčtujú náklady zahrnuté v určenej fixnej zložke maximálnej ceny tepla na rok 2022 na ekonomicky oprávnené náklady podľa § 4 a náklady regulovanej zložky fixných nákladov, ktorých výška sa vypočíta podľa § 4 ods. 10 písm. a).
71. Podľa § 4 ods. 10 vyhlášky č. 248/2016 Z. z. ekonomicky oprávnené fixné náklady sú:
- a) náklady regulovanej zložky fixných nákladov, ktoré sa pre každý návrh ceny určia v rozsahu prílohy č. 2 podľa celkového regulačného príkonu všetkých odberných zariadení v kilowattoch
 - 1. do 300 kW vrátane, maximálne 16 800 eur,
 - 2. nad 300 kW do 3 500 kW vrátane, maximálne 56 eur/kW,
 - 3. nad 3 500 kW do 5 200 kW vrátane, maximálne 196 000 eur + 41 eur/kW za každý ďalší kilowatt nad 3 500 kW,
 - 4. nad 5 200 kW do 13 000 kW vrátane, maximálne 265 700 eur + 40 eur/kW za každý ďalší kilowatt nad 5 200 kW,
 - 5. nad 13 000 kW do 21 000 kW vrátane, maximálne 577 700 eur + 34 eur/kW za každý ďalší kilowatt nad 13 000 kW,
 - 6. nad 21 000 kW, maximálne 849 700 eur + 28 eur/kW za každý ďalší kilowatt nad 21 000 kW,
 - b) ostatné fixné náklady v primeranej výške nevyhnutné na vykonávanie regulovanej činnosti, ktoré zahŕňajú fixné náklady na nákup paliva, poistenie majetku, dane, nájomné, revízie a na zákonné prehliadky, náklady na overenie účtovnej závierky audítorom, odpisy hmotného majetku a nehmotného majetku priamo súvisiaceho s výrobou a rozvodom tepla, náklady na údržbu a opravy priamo súvisiace s výrobou a rozvodom tepla, úroky z investičného úveru a prevádzkového úveru.
72. Ustanovenie § 4 ods. 10 písm. a) vyhlášky č. 248/2016 Z. z. definuje náklady regulovanej zložky fixných nákladov, ktoré sa považujú za ekonomicky oprávnené pre každý návrh ceny na základe údajov predložených regulovaným subjektom. Jedná sa teda o plánované, predpokladané náklady (na základe dohodnutého regulačného príkonu), ktoré sa

po skončení roka 2022 na základe § 8 ods. 1 vyhlášky č. 248/2016 Z. z. prepočítajú rovnakým spôsobom podľa § 4 ods. 10 vyhlášky č. 248/2016 Z. z., ale so skutočným regulačným príkonom fakturovaným odberateľom tepla.

73. Keďže sa tento typ fixných nákladov nezúčtováva podľa skutočných nákladov (ako bolo uvedené v stanovisku úradu na strane 12 protokolu skutočné náklady regulovanej zložky fixných nákladov v roku 2022 boli podľa predložených dokladov účastníkom konania vo výške xxx xxx,xx eura), tak ich výška by mohla byť v návrhu ceny aj fiktívna, nadhodnotená s cieľom udržať jej výšku aj v prípade redukcie odberu tepla v nasledujúcich rokoch pri nezmenenej cene tepla. A toto nie je a ani nikdy nebol zámer úradu.
74. Odvolací orgán sa stotožňuje s prvostupňovým orgánom v tom, že ak by mal platiť výklad účastníka konania, že ekonomicky oprávnený náklad regulovanej zložky fixných nákladov má byť vo výške ako bol schválený pri návrhu ceny, zákonodarca tvoriaci vyhlášku č. 248/2016 Z. z. by v ustanovení § 8 neuvádzal spôsob zúčtovania plánovaných a skutočných nákladov regulovanej zložky fixných nákladov na ekonomicky oprávnené náklady, tak ako ich v § 8 vyhlášky č. 248/2016 Z. z. popisuje.
75. Pri vyhodnocovaní skutočnosti roka 2022 sa regulovaná zložka fixných nákladov pri celkovom skutočnom regulačnom príkone $x \text{ xxx,xxxx kW}$ vypočíta v zmysle § 4 ods. 10 písm. a) bod 4. vyhlášky č. 248/2016 Z. z. nasledovne: $\{(265\,700 \text{ eur} + 40 * (x \text{ xxx,xxxx kW} - 5\,200 \text{ kW})\} = \text{xxx xxx,xxx eur}$. Odvolací orgán tento výpočet uvedený v protokole ako aj v odôvodnení rozhodnutia považuje za správny.
76. Odvolací orgán ďalej uvádza, že cena tepla je úradom schvaľovaná ako maximálna, ekonomicky oprávnené náklady (aj vo vnútroorganizačnej kalkulácii návrhu ceny tepla za daný rok) sa každý rok môžu zmeniť. Je len na rozhodnutí regulovaného subjektu (v tomto prípade účastníka konania), či požiada úrad o zmenu ceny alebo nie, avšak vždy musí dodržať cenovú reguláciu určenú na daný rok. Ak sa účastníkovi konania na rok 2022 znížil regulačný príkon, bolo vhodné, aby požiadal úrad o zmenu ceny tepla. V schválenej cene tepla na rok 2022 by mal zahrnúť regulovanú zložku fixných nákladov len v tejto zníženej výške a táto by bola určujúca aj pre skutočnú regulovanú zložku fixných nákladov.
77. Odvolací orgán uvádza, že aplikácia predmetných ustanovení vyhlášky č. 248/2016 Z. z. je v súlade s ustáleným výkladom a dlhoročnou praxou úradu, pričom znenie § 8 ods. 1 vyhlášky č. 248/2016 Z. z. jednoznačne ustanovuje spôsob zúčtovania plánovaných a skutočných nákladov regulovanej zložky fixných nákladov na ekonomicky oprávnené náklady, čo potvrdzuje aj prax ostatných regulovaných subjektov. Odvolací orgán ďalej uvádza, že úrad nevydal žiadne usmernenie alebo stanovisko, z ktorého by vyplývalo, že by sa regulovaná zložka fixných nákladov nezúčtovala, teda nenastala žiadna zmena praxe úradu, ako uvádza účastník konania v odvolaní.
78. K výkladom normatívnych textov účastníka konania odvolací orgán uvádza, že sa nestotožňuje s výkladom vyhlášky č. 248/2016 Z. z., ktorý používa účastník konania, tento výklad je v rozpore s ustáleným výkladom a praxou úradu a účastník konania sa snaží jednotlivé ustanovenia vyhlášky č. 248/2016 Z. z. ohýbať vo svoj prospech, pričom jeho výklad nemá žiadnu oporu v platnej právnej úprave. Účastníkovi konania bol výklad predmetných ustanovení vyhlášky č. 248/2016 Z. z. poskytnutý niekoľkokrát počas kontroly a taktiež počas správneho konania, a to úradom ako autorom predmetnej vyhlášky, pričom účastník konania ho neustále spochybňuje.

79. Odvolací orgán ďalej uvádza, že sa nestotožňuje s tvrdeniami účastníka konania, že prvostupňový orgán sa nevysporiadal s argumentáciou účastníka konania, a že nesprístupnil metodiku výpočtu rozdielu xx xxx,xx eura bez dane z pridanej hodnoty (ďalej len „bez DPH“) podľa prvého bodu výroku rozhodnutia. Z podkladov nachádzajúcich sa v administratívnom spise prvostupňového orgánu vyplýva, že sa úrad resp. prvostupňový orgán zaoberal každým tvrdením účastníka konania, o čom svedčí okrem iného znenie samotného protokolu, zdôvodnenie neopodstatnenosti námietok k protokolu ev. č. 37045/2024/BA z 30. septembra 2024, ako aj samotné rozhodnutie, pričom v rozhodnutí sú zahrnuté všetky vyjadrenia účastníka konania, na ktoré prvostupňový orgán podrobne reagoval. Odvolací orgán ďalej zdôrazňuje, že skutočnosť, že účastník konania nesúhlasí so závermi prvostupňového orgánu, neznamena, že by sa prvostupňový orgán argumentáciou účastníka konania nezaoberal. Prvostupňový orgán zároveň nebol povinný dať účastníkovi konania odpoveď na každú ním nastolenú čiastkovú otázku, ale len na otázky podstatné pre konanie. Uvedené potvrdil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, keď vo svojom rozsudku sp. zn. 8Sžo/8/2015 uviedol „*Aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, týkajúcej sa požiadaviek riadneho odôvodnenia rozsudku súdu, na ktorú žalobca poukazuje v odvolaní, súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať odpoveď na všetky otázky, nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam.*“. Uvedené sa samozrejme vzťahuje aj na odôvodnenia rozhodnutí správnych orgánov.
80. K argumentom účastníka konania, že prvostupňový orgán neunesol dôkazné bremeno, nakoľko v rozhodnutí nepredložil presný, overiteľný a preskúmateľný výpočet údajného rozdielu xx xxx,xx eura bez DPH, odvolací orgán uvádza, že výpočet sa nachádza v prvom bode odôvodnenia rozhodnutia, ako aj v bode 2.1.2 protokolu. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán v rozhodnutí uviedol, že pri vyhodnocovaní skutočnosti roka 2022 sa regulovaná zložka fixných nákladov pri celkovom skutočnom regulačnom príkone $x \text{ xxx,xxxx kW}$ vypočíta podľa § 4 ods. 10 písm. a) bod 4. vyhlášky č. 248/2016 Z. z. nasledovne: $\{(265\,700 \text{ eur} + 40 * (x \text{ xxx,xxxx kW} - 5\,200 \text{ kW}))\} = \text{xxx xxx,xxx eura}$. V prílohe č. 11 protokolu je uvedené overenie fixných nákladov s primeraným ziskom za rok 2022, z ktorého vyplýva, že úrad vyššie uvedeným spôsobom vypočítanú výšku regulovanej zložky fixných nákladov zahrnul do ekonomicky oprávnených nákladov fixnej zložky ceny tepla s primeraným ziskom a potom cena fixnej zložky s primeraným ziskom obsahujúca ekonomicky oprávnené náklady za rok 2022 bola xxx,xxxxxx eura/kW. Úradom bolo zistené, že účastník konania v roku 2022 vyfakturoval odberateľom tepla po vykonaní vyúčtovania regulačný výkon vo výške $x \text{ xxx,xxxx kW}$ v celkovej sume $x \text{ xxx xxx,xx eura}$, čo preukazuje prehľad fakturácie fixnej zložky ceny tepla po jednotlivých odberateľoch tepla za rok 2022 uvedený v prílohe č. 10 protokolu. Úradom overené ekonomicky oprávnené náklady na vyfakturované teplo odberateľom tepla podľa vyhlášky č. 248/2016 Z. z. za rok 2022 boli $x \text{ xxx xxx,xx eura}$ ($x \text{ xxx,xxxx kW} \times \text{xxx,xxxxxx eura/kW}$). Porovnaním úradom overenej fixnej zložky ceny tepla s primeraným ziskom obsahujúcej ekonomicky oprávnené náklady v zmysle vyhlášky č. 248/2016 Z. z. a fixnej zložky ceny tepla s primeraným ziskom fakturovanej účastníkom konania odberateľom tepla za rok 2022 bolo zistené vyúčtovanie nákladov, ktoré sa nepovažujú za ekonomicky oprávnené v zmysle vyhlášky č. 248/2016 Z. z. vo fakturovanej fixnej zložke ceny tepla s primeraným ziskom v celkovej sume $xx \text{ xxx,xx eura bez DPH}$ ($x \text{ xxx xxx,xx eura} - x \text{ xxx xxx,xx eura}$). Nemožno teda súhlasiť s účastníkom konania, že by prvostupňový orgán v rozhodnutí neunesol dôkazné bremeno. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že všetky podklady a metodika výpočtu bola účastníkovi konania známa.

Na tomto mieste odvolací orgán uvádza, že považuje argumentáciu účastníka konania o tom, že sa nemohol vyjadriť k metodike výpočtu, pretože ju nepoznal, za účelovú a oportunistickú, pretože na jednom mieste účastník konania uvádza, že mu nie je známa metodika výpočtu rozdielu, ale na druhej strane vo svojich vyjadreniach v priebehu konania, ako aj v odvolaní, spochybňuje metodiku výpočtu úradu a uvádza svojvoľný výklad vyhlášky č. 248/2016 Z. z., ktorý požaduje, aby úrad aplikoval. Z vyjadrení účastníka konania a jeho odvolania je zrejmé, že účastníkovi konania je metodika výpočtu rozdielu xx xxx,xx eur bez DPH vrátane vstupných dát známa, keďže sa k nej podrobne vyjadruje. Odvolací orgán uvádza, že metodika výpočtu sa nachádza v rozhodnutí ako aj v protokole, ktorý má účastník konania k dispozícii, pričom úrad vypracoval protokol na základe podkladov, ktoré mu predložil účastník konania v priebehu kontroly, a v súlade s vyhláškou č. 248/2016 Z. z.

81. Odvolací orgán ďalej uvádza, že prvostupňový orgán v rozhodnutí uviedol ustanovenia právnych predpisov, ktoré použil ako základ pre konštatovanie porušenia zo strany účastníka konania. Pokiaľ účastník konania v odvolaní uvádza, že požaduje uvedenie kroku za krokom výpočtu s uvedením právnych ustanovení, ktoré každý krok zdôvodňujú, odvolací orgán opakovane uvádza, že rozhodnutie ako aj protokol uvádzajú presnú metodiku výpočtu s odkazom na ustanovenia vyhlášky č. 248/2016 Z. z. Na tomto mieste odvolací orgán považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že účastník konania je držiteľom povolenia na predmet podnikania výroba tepla, rozvod tepla. Podmienkou pre vydanie povolenia na vykonávanie regulovanej činnosti výroba tepla, rozvod tepla je určenie zodpovedného zástupcu, ktorý zodpovedá za odborné vykonávanie povolennej činnosti podľa zákona č. 250/2012 Z. z. a zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov, to znamená, že účastník konania má mať ustanovenú odborne spôsobilú osobu, ktorej úlohou je vykonávať regulovanú činnosť v súlade s platnou legislatívou. Účastník konania tým, že disponuje povolením na výrobu tepla a rozvod tepla, sa zaručuje ku konaniu, ktoré by malo korešpondovať s určitým stupňom odbornosti, ktorý nemôže byť na úrovni laického prístupu. Cieľom inštitútu zodpovedného zástupcu je zabezpečiť odborný výkon podnikania v oblasti tepelnej energetiky. Odvolací orgán zároveň poukazuje na zásadu *ignorantia iuris non excusat* a teda, neznalosť zákona neospravedlňuje.
82. Odvolací orgán uvádza, že porušenie § 29 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. bolo riadne zdôvodnené v odôvodnení rozhodnutia, ako aj v protokole a v zdôvodnení neopodstatnenosti námietok k protokolu z 30. septembra 2024.
83. Odvolací orgán uvádza, že sa stotožňuje so zistením prvostupňového orgánu a má za to, že účastník konania sa dopustil spáchania správneho deliktu podľa prvého bodu výroku rozhodnutia.
84. K argumentom účastníka konania ohľadne správneho deliktu podľa druhého bodu výroku rozhodnutia odvolací orgán uvádza nasledovné.
85. Úrad v zápisnici podľa § 9 ods. 1 písm. e) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 143/2024 Z. z. uložil účastníkovi konania opatrenie na odstránenie a nápravu nedostatkov zistených pri výkone kontroly a to zúčtovať – vrátiť dobropisom odberateľom tepla náklady vo fixnej zložke maximálnej ceny tepla s primeraným ziskom za rok 2022 v sume xx xxx,xx eura bez DPH, v termíne do 31. decembra 2024 (ďalej len „opatrenie“).

86. Prvostupňový orgán na základe podkladov nachádzajúcich sa v administratívnom spise, ktoré boli predložené účastníkom konania, zistil, že účastník konania nevykonával v úrade určenej lehote do 31. decembra 2024 v úplnom rozsahu opatrenie uložené úradom podľa § 9 ods. 1 písm. e) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 143/2024 Z. z. v zápisnici, podľa ktorého mal zúčtovať – vrátiť dobropisom odberateľom tepla náklady vo fixnej zložke maximálnej ceny tepla s primeraným ziskom za rok 2022 v sume xx xxx,xx eura bez DPH, pretože finančné prostriedky vo výške x xxx,xx eura bez DPH boli vrátené po lehote určenej úradom, z toho finančné prostriedky v sume x xxx,xx eura bez DPH boli vrátené až xx. xxxxxxxx xxxx a finančné prostriedky v sume x xxx,xx eura bez DPH boli vrátené až x. xxxxxxxx xxxx.
87. Odvolací orgán uvádza, že má za to, že prvostupňový orgán má v prípade správneho deliktu podľa druhého bodu výroku rozhodnutia spoľahlivo zistený a preukázaný skutkový stav. Prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia na str. 15 až 17 podrobne opísal vrátenie resp. nevrátenie finančných prostriedkov jednotlivým odberateľom tepla.
88. Prvostupňový orgán na základe podkladov predložených účastníkom konania zistil, že v rámci vykonania opatrenia boli finančné prostriedky spolu v sume xxx,xx eura bez DPH odberateľom tepla uhradené v hotovosti xx. xxxxxxxx xxxx. Išlo o úhradu dobropisov pre odberateľov tepla xxxxxx xxxxx, xxxxx xxx, xxxxxxxx x.x.x., xxxxxxxx xxxxxxxx xxxx a xxxxxxxxxx, x.x.x. Ďalej prvostupňový orgán zistil vrátenie finančných prostriedkov formou zápočtu pohľadávok xx. xxxxxxxx xxxx v sume xxx,xx eura bez DPH odberateľom tepla xxxxx xxxxx – xxxxxx, xxxxx xxxxx a xxx xxxxx.
89. Prvostupňový orgán ďalej zistil, že účastník konania vyhotovil xx. xxxxxxxx xxxx jednostranné započítanie pohľadávok a záväzkov s odberateľmi tepla, pričom započítaval existujúce pohľadávky vyplývajúce z dobropisov vystavených v zmysle opatrenia uloženého úradom s pohľadávkami, ktoré zanikli splnením, t. j. úhradou faktúr vykonanou odberateľmi tepla v priebehu mesiaca xxxxxxxx. Túto skutočnosť preukazujú doklady (kópie bankových výpisov), ktoré poskytol účastník konania úradu a ktoré sú súčasťou administratívneho spisu. Finančné prostriedky spolu v sume x xxx,xx eura bez DPH z dobropisov vystavených účastníkom konania xx. xxxxxxxx xxxx boli odberateľom tepla vrátené až po termíne stanovenom úradom (31. decembra 2024), pričom tieto finančné prostriedky boli vrátené účastníkom konania na účty odberateľov tepla xx. xxxxxxxx xxxx. Išlo o úhradu dobropisov pre odberateľov tepla xxxxxxxx xxxxxxxx xxxxxx xxxxxxxx, xxxxxxxx xxx. xxxxxxxx xxxxx, xxxxxxxxxx x. x. xxxxxxxx, xxxxxxxx xxxxxxxx xxxxxxxx xxxxxxx xxxxxxx, xxxxxxxxxxxxxx xxxxxx xx, xxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxx x xxxxxxxxxxxxxx, x.x., xxxxxxxx xxxxxx xxxxx, xxx xxxxxxxx x xxxxxx, xxxxxxxx xxxxx xxxxxxxx, xxxxxxxx xxxxxx xxxxxx, xxxxxxxx xxxxxx xxxxxxxxxxxxxx, xxxxxxxx xxxxxx - xxxxxxxx, xxxxxxxx xxxxxx xxxxxx, xxxxx xxxxxxxx xxxxxx, xxxxxxxxxx xxxxxxxx, xx-xxxx xxxxxx, x.x.x.
90. Prvostupňový orgán taktiež zistil, že finančné prostriedky z dobropisu pre odberateľa xxxx xxxxx, x.x.x. (xx xxx,xx eura bez DPH) boli vrátené účastníkom konania až po termíne stanovenom úradom (31. decembra 2024), a to x. xxxxxxxx xxxx, aj tieto finančné prostriedky mali byť podľa započítania pohľadávok a záväzkov vyhotoveného xx. xxxxxxxx xxxx započítané s faktúrou, ktorú odberateľ tepla uhradil xx. xxxxxxxx xxxx, čiže účastník konania započítaval xx. xxxxxxxx xxxx existujúcu pohľadávku vyplývajúcu z dobropisu vystaveného v zmysle opatrenia uloženého úradom s pohľadávkou, ktorá predtým zanikla splnením.

91. Odvolací orgán uvádza, že sa nestotožňuje s argumentáciou účastníka konania, že skutok podľa druhého bodu výroku rozhodnutia je vecne nesprávny a založený na nedostatočne zistenom skutkovom stave v rozpore s právnym názorom odvolacieho orgánu v rozhodnutí č. 012/17403/2025/PR/SD z 21. júla 2025.
92. Odvolací orgán v rozhodnutí č. 012/17403/2025/PR/SD z 21. júla 2025 uviedol, že bude potrebné prvostupňovým orgánom nanovo prejednať vec a rozhodnúť vo veci uloženia úhrnej pokuty za porušenia povinností podľa zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. zo strany účastníka konania, pričom prvostupňový orgán je povinný mať v prípade správneho deliktu podľa druhého bodu výroku rozhodnutia spoľahlivo zistený a preukázaný skutkový stav.
93. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán po vrátení veci na nové prejednanie vyžiadaval od účastníka konania podklady, na základe ktorých zistil spoľahlivo a preukázateľne skutkový stav v prípade správneho deliktu podľa druhého bodu výroku rozhodnutia. Uvedené potvrdzuje samotné znenie odôvodnenia rozhodnutia.
94. K argumentu účastníka konania, že sa prvostupňový orgán nevysporiadal s otázkou, či jednostranné započítanie splatných pohľadávok predstavuje zákonný spôsob splnenia záväzku vrátiť preplatok odberateľovi, odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil vrátenie resp. nevrátenie finančných prostriedkov jednotlivým odberateľom tepla. Odvolací orgán zdôrazňuje, že v rozhodnutí nie je uvedené, že prvostupňový orgán akceptuje len fyzické platby. Zároveň je potrebné uviesť, že odvolací orgán v rozhodnutí č. 012/17403/2025/PR/SD z 21. júla 2025 neuviedol pokyn, že prvostupňový orgán sa má vysporiadať s danou otázkou. Danou otázkou sa zaoberal v rozhodnutí samotný odvolací orgán, pričom okrem iného uviedol, že *„V nadväznosti na argumenty účastníka konania uvedené v odvolaní, že nie je možné vyvodiť záver, že mal povinnosť dobropisy zaplatiť výhradne bezhotovostným prevodom na bankový účet odberateľa alebo v hotovosti, odvolací orgán uvádza, že ani prvostupňový orgán v samotnom rozhodnutí nespochybňoval možnosť vysporiadať dobropisy vzájomným zápočtom pohľadávok, pričom zo znenia odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že prvostupňový orgán uznal vrátenie nákladov vo fixnej zložke maximálnej ceny tepla za rok 2022 v sume xxx,xx eura bez DPH vzájomným zápočtom.“*
95. Odvolací orgán k argumentom účastníka konania ďalej uvádza, že pre jednostranný zápočet sú spôsobilé jedine pohľadávky, ktoré (i) existujú, t. j. nemožno započítať existujúcu pohľadávku voči pohľadávke, ktorá zanikla napríklad splnením, (ii) vzájomne sa kryjú a ktorých plnenie je rovnakého druhu, (t. j. musia to byť napríklad peňažné alebo iné pohľadávky tých istých účastníkov), (iii) je možné ich uplatniť na súde, (iv) sú splatné, (v) nie sú premlčané.
96. Z uvedeného vyplýva, že sa nemožno stotožniť s argumentáciou účastníka konania, že finančné prostriedky vo výške x xxx,xx eura bez DPH boli vrátené odberateľom tepla, ktorí uhradili xxxxxxxxxx faktúry bez zohľadnenia jednostranných zápočtov účastníka konania. Odvolací orgán uvádza, že pokiaľ účastník konania vykonal jednostranné zápočty dňa xx. xxxxxxxx xxxx, pričom započítaval existujúce pohľadávky vyplývajúce z dobropisov vystavených v zmysle plnenia opatrenia uloženého úradom s pohľadávkami, ktoré zanikli splnením, t. j. úhradou faktúr vykonanou odberateľmi tepla v priebehu mesiaca xxxxxxxx xxxx (odôvodnenie rozhodnutia obsahuje presné uvedenie dátumu úhrady odberateľov tepla), tieto jednostranné zápočty sú nulitné. A teda nie, že odberatelia tepla uhradili xxxxxxxxxx faktúry bez zohľadnenia jednostranných zápočtov, ale účastník

konania vykonal nulitné jednostranné zápočty bez zohľadnenia predchádzajúcich úhrad započítavaných faktúr. Tým, že v prípade skôr uhradených faktúr od odberateľov tepla nedošlo k vzájomným zápočtom dňa xx. xxxxxxxx xxxx, finančné prostriedky vo výške x xxx,xx eura bez DPH vrátené odberateľom tepla v roku xxxx nepredstavujú vrátenie duplicitnej úhrady xxxxxxxxxxxx faktúr, ale vrátenie neoprávnených nákladov za rok 2022 v zmysle opatrenia úradu.

97. Odvolací orgán uvádza, že sa stotožňuje so zistením prvostupňového orgánu a má za to, že účastník konania sa dopustil spáchania správneho deliktu podľa druhého bodu výroku rozhodnutia.
98. Odvolací orgán v nadväznosti na vyššie uvedené uvádza, že sa nestotožňuje s argumentami účastníka konania ohľadne nerešpektovania záväzného právneho názoru odvolacieho orgánu uvedeného v rozhodnutí č. 012/17403/2025/PR/SD z 21. júla 2025. Odvolací orgán v uvedenom rozhodnutí uviedol, že sa stotožňuje so zistením prvostupňového orgánu ohľadne spáchania správneho deliktu podľa prvého bodu výroku rozhodnutia, a že v prípade správneho deliktu podľa druhého bodu výroku rozhodnutia je prvostupňový orgán povinný mať spoľahlivo zistený a preukázaný skutkový stav.
99. V zmysle vyššie uvedených skutočností v tomto rozhodnutí má odvolací orgán za to, že skutkový stav v prípade oboch správnych deliktov je spoľahlivo zistený a preukázaný. Odvolací orgán má ďalej za to, že prvostupňový orgán sa náležitým spôsobom vysporiadal s argumentáciou účastníka konania a že rozhodnutie je riadne odôvodnené.
100. Odvolací orgán k argumentom účastníka konania ohľadne porušenia práva na oboznámenie sa s podkladmi rozhodnutia uvádza nasledovné.
101. Prvostupňový orgán vyzval účastníka konania na oboznámenie sa so všetkými podkladmi uvedenými v administratívnom spise, a to tromi listami ev. č. 32999/2025/BA z 27. augusta 2025, ev. č. 34300/2025/BA z 10. septembra 2025 a ev. č. 35440/2025/BA z 22. septembra 2025, účastník konania tak mal až xx pracovných dní možnosť nahliadnuť do spisu, pričom toto svoje právo nikdy nevyužil. Odvolací orgán zároveň poukazuje na skutočnosť, že účastník konania bol oboznámený so všetkými podkladmi nachádzajúcimi sa v administratívnom spise, pričom ich mal aj fyzicky k dispozícii. Prvostupňový orgán mu túto skutočnosť uviedol v liste ev. č. 34300/2025/BA z 10. septembra 2025 a neskôr v liste ev. č. 35440/2025/BA z 22. septembra 2025, pričom účastníkovi konania bol poskytnutý kompletný výpis obsahu všetkých písomností nachádzajúcich sa v spise. Účastník konania tieto skutočnosti nebral v úvahu a len opakoval svoje stanovisko, že bol zo strany úradu obratý o základné procesné práva. Odvolací orgán uvádza, že platná právna úprava nakladá správnomu orgánu povinnosť uviesť vo výzve pred vydaním rozhodnutia jednotlivé podklady, ktoré boli zaobstarané pred vydaním rozhodnutia, ani ich predložiť účastníkovi konania na jeho žiadosť. Odvolací orgán má za to, že v priebehu konania prvostupňový orgán postupoval v súlade s platnou právnou úpravou, účastníkovi konania boli priznané všetky práva podľa platnej právnej úpravy, pričom účastník konania sa domáha práv, ktoré mu platná právna úprava nepriznáva. Zároveň odvolací orgán, rovnako ako vyššie v tomto rozhodnutí, uvádza, že podklady potrebné pre zistenie skutkového stavu, ktoré požadoval účastník konania, boli úradu predložené priamo účastníkom konania, teda sú mu známe, alebo sa nachádzajú v protokole, ktorý má k dispozícii. Anonymizované rozhodnutia, ktoré požadoval účastník konania, sú zverejnené na webovom sídle úradu. Odvolací orgán považuje tvrdenia

účastníka konania o porušení jeho procesných práv, najmä práva na obhajobu, za účelové a nepravdivé.

102. Odvolací orgán k argumentom účastníka konania uvedeným v odvolaní, že prvostupňový orgán odmietol vykonať navrhované dokazovanie, uvádza, že prvostupňový orgán bol oprávnený rozhodnúť, ktoré dôkazy a v akom rozsahu budú vykonané. Hodnotenie vykonaných dôkazov je vecou správnej úvahy správneho orgánu, ktorý posudzuje, či určitá skutočnosť sa má považovať za dokázanú, či vykonané dôkazy postačujú alebo je potrebné vykonať ďalšie dôkazy. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán nevykonával navrhované dôkazy z dôvodu, že všetky účastníkom konania navrhované dôkazy neboli spôsobilé priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia. Odvolací orgán poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 13S/41/2018, podľa ktorého: *„Súčasne platí, že je v právomoci správneho orgánu posúdiť závažnosť jednotlivých dôkazných prostriedkov. Správny orgán nie je povinný vykonať všetky dôkazy, ktoré účastník administratívneho konania navrhne vykonať.“* Odvolací orgán rovnako ako prvostupňový orgán vyhodnotil dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti a poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. júla 2019, sp. zn. 6Asan/18/2017, podľa ktorého: *„Ak žalovaný orgán nevykonával ešte ďalšie dôkazy navrhnuté žalobcom, neznamená to, že porušil jeho práva, pretože dokazovanie vykonáva správny orgán, ktorý dôkazy aj hodnotí, pričom tejto skutočnosti korešponduje povinnosť účastníka konania predložiť, resp. poukázať na dôkazy, ktoré navrhuje vykonať. V prípade, že z vykonaného dokazovania dostatočne jasným spôsobom vyplýva už z iných dôkazných prostriedkov, že uvedený priestupok v rámci diváckeho násillia na futbalovom zápase Fortuna ligy spáchal žalobca, ďalšie dokazovanie, a to výsluchom svedkov, by bolo nadbytočné, neefektívne a v rozpore so zásadou hospodárnosti.“*
103. Odvolací orgán k návrhu účastníka konania na doplnenie dokazovania uvádza, že nevykoná obstaranie navrhovaného dôkazu, a to internej metodiky úradu vrátane uvedenia vstupných dát a presných odkazov na ustanovenia vyhlášky č. 248/2016 Z. z. pre posúdenie skutku podľa prvého bodu výroku rozhodnutia, pretože žiadna iná metodika výpočtu vrátane uvedenia vstupných dát ako tá, ktorá je uvedená v protokole a v rozhodnutí neexistuje. Odvolací orgán uvádza, že metodika výpočtu sa nachádza v rozhodnutí ako aj v protokole, ktorý má účastník konania k dispozícii, pričom úrad vypracoval protokol na základe podkladov, ktoré mu predložil účastník konania v priebehu kontroly, a v súlade s vyhláškou č. 248/2016 Z. z.
104. Odvolací orgán k návrhu účastníka konania na doplnenie dokazovania uvádza, že nevykoná obstaranie všetkých relevantných interných smerníc, metodických pokynov, stanovísk právneho odboru úradu alebo zápisníc z porád vedenia, ktoré sa týkajú výkladu a aplikácie § 4 ods. 10 písm. a) a § 8 ods. 1 vyhlášky č. 248/2016 Z. z. v rozhodnom období, pretože odvolaciemu orgánu nie je známe, že by takéto podklady existovali.
105. Odvolací orgán k návrhu účastníka konania na doplnenie dokazovania uvádza, že nevykoná obstaranie anonymizovaných rozhodnutí za posledné tri roky, v ktorých bola ukladaná sankcia za porušenie § 8 ods. 1 vyhlášky č. 248/2016 Z. z. (alebo iných povinností pri zúčtovaní cien tepla) alebo za nesplnenie opatrenia uloženého v zápisnici, pretože všetky rozhodnutia o uložení pokuty sú zverejňované na webovom sídle úradu a teda sú verejne dostupné, pričom podľa správneho poriadku skutočností všeobecne známe netreba dokazovať.

106. V nadväznosti na vyššie uvedený judikát odvolací orgán uvádza, že z vykonaného dokazovania v rámci prvostupňového konania dostatočne jasným spôsobom a preukázateľne vyplýva už z iných dôkazných prostriedkov, že účastník konania sa dopustil spáchania správnych deliktov podľa výroku rozhodnutia. Preto odvolací orgán rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.
107. K argumentom účastníka konania, že pokuta 10 000,- eur pri nulovej ujme spotrebiteľov je v hrubom rozpore s princípom proporcionality a s § 36 ods. 8 zákona č. 250/2012 Z. z., ktorý vyžaduje upustenie od uloženia pokuty, ak na nápravu postačovalo prerokovanie protiprávneho konania, pričom všetky zákonné podmienky pre upustenie od pokuty sú v danom prípade kumulatívne splnené, odvolací orgán uvádza nasledovné.
108. Odvolací orgán sa nestotožňuje s tvrdením účastníka konania o nulovej ujme spotrebiteľov, pretože následkom oboch správnych deliktov podľa výroku rozhodnutia bolo pozdržanie vyplatenia finančných prostriedkov odberateľom tepla, čím mohlo dôjsť k poškodzovaniu ich ekonomických záujmov. Teda odvolací orgán považuje tvrdenie účastníka konania za nepravdivé.
109. K argumentom účastníka konania ohľadne upustenia od pokuty odvolací orgán uvádza, že § 36 ods. 8 zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. ustanovuje pre správny orgán subjektívnu a objektívnu lehotu pre začatie konania o uložení pokuty, pričom prvostupňový orgán postupoval v súlade s § 36 ods. 8 zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. Odvolací orgán zdôrazňuje, že § 36 ods. 8 zákona č. 250/2012 Z. z. neustanovuje zákonné podmienky pre upustenie od uloženia pokuty, ako uvádza účastník konania. Odvolací orgán ďalej uvádza, že v prípade zistenia dopustenia sa spáchania správneho deliktu zo strany regulovaného subjektu je úrad ako správny orgán povinný uložiť regulovanému subjektu sankciu, a to pokutu. Táto povinnosť mu vyplýva priamo zo zákona č. 250/2012 Z. z. Odvolací orgán s odkazom na znenie článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky uvádza, že úrad môže konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, pričom zákonom je v tomto prípade zákon č. 250/2012 Z. z., ktorý ukladá úradu povinnosť sankcionovať regulovaný subjekt, v tomto prípade účastníka konania, za porušenie povinností uvedených vo výroku napadnutého rozhodnutia. V prípade, že by úrad upustil od uloženia pokuty, postupoval by v rozpore so zákonom č. 250/2012 Z. z.
110. Odvolací orgán dodáva, že dodržiavanie platnej právnej úpravy v oblasti regulácie sieťových odvetví predstavuje konanie v súlade s verejným záujmom, obzvlášť v prípade, kedy zákon vykonávanie určitých činností (regulovaných činností) reguluje príslušnými ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov. Naopak, nedodržanie právnych predpisov predstavuje konanie v rozpore s verejným záujmom, keďže formálne označenie určitého typu protispoločenského konania, tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty, a z toho vyvozené následky v podobe sankcií vrátane príslušného konania, reflektuje názor spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov. Odvolací orgán dodáva, že vynucovanie dodržiavania ustanovení zákona č. 250/2012 Z. z. je konanie v súlade s verejným záujmom, pretože v prípade zistenia porušenia ustanovení zákona č. 250/2012 Z. z. je úrad povinný s poukazom na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s ustanovením § 36 zákona č. 250/2012 Z. z. zákonným spôsobom vykonať nápravu (uložiť pokutu), a to vo verejnom záujme, aby tak regulované subjekty vykonávali regulovanú činnosť v súlade so zákonom č. 250/2012 Z. z., a teda vykonávali regulovanú činnosť vo verejnom záujme.

111. Správne delikty, ktoré sú zakotvené v právnych predpisoch upravujúcich oblasť regulácie v sieťových odvetviach, predstavujú správne delikty právnických osôb, ktoré sú postihované bez ohľadu na zavinenie. To znamená, že zavinenie, ako subjektívna stránka skutkovej podstaty deliktu, nie je pojmovým znakom správneho deliktu. Preukazuje sa len porušenie právnej povinnosti. Ide o tzv. objektívnu zodpovednosť, a to absolútnu. Zákon č. 250/2012 Z.z. konštruje zodpovednosť regulovaných subjektov za porušenie ustanovených povinností, a táto zodpovednosť je konštruovaná objektívne, bez potreby zisťovania zavinenia a jeho miery. Objektom sú hodnoty, záujmy, vybrané spoločenské vzťahy, ktoré sú zákonom chránené a proti ktorým konanie smeruje. Právne predpisy regulácie v sieťových odvetviach sú zamerané na ochranu vzťahov, ktoré vznikajú pri vykonávaní regulovaných činností. Objektívna stránka správneho deliktu charakterizuje spôsob spáchania správneho deliktu. Uvedené je naplnené, pretože účastník konania sa správnych deliktov dopustil konaním, ktorého spôsob je ustanovený a predvídaný objektívnym právom. Teda zodpovednosť účastníka konania za porušenie povinností je objektívna, pretože zákon č. 250/2012 Z. z. neuvádza žiadne liberačné dôvody, ktoré by predstavovali okolnosť vylučujúcu zodpovednosť. Skutočnosti uvedené v odvolaní nezbavujú účastníka konania zodpovednosti za spáchané správne delikty.
112. Odvolací orgán ďalej uvádza, že už len samotná skutočnosť, že určité ľudské konanie, správanie, je zákonodarcom formálne vyhlásené za správny delikt, vyjadruje jeho spoločenskú nebezpečnosť a závažnosť. Materiálny znak je tak subsumovaný a konzumovaný formálnym znakom protiprávnosti, čo znamená, že typová závažnosť je vyjadrená len nepriamo znakmi formálnej stránky skutkovej podstaty správneho deliktu. Z uvedeného vyplýva, že na spáchanie správneho deliktu postačuje naplnenie formálnych znakov skutkovej podstaty s prihliadnutím na skutočnosť, že skutková podstata správneho deliktu nezahŕňa materiálny prvok. Uvedený právny záver vyplýva z ustálenej rozhodovacej činnosti súdov Slovenskej republiky. Teda, vo vzťahu k správne deliktu odvolací orgán považuje za potrebné uviesť, že právne predpisy upravujúce oblasť regulácie sieťových odvetví neupravujú materiálny korektív. Z tohto dôvodu sa *de lege lata* materiálneho korektívu nemožno úspešne domáhať a správne orgány nie sú povinné jeho naplnenie skúmať.
113. Teda pre uloženie úhrnnej pokuty za spáchané delikty uvedené vo výroku rozhodnutia je podstatná skutočnosť, že je dostatočne preukázané porušenie povinností účastníkom konania a teda, že sa svojím konaním resp. nekonaním dopustil spáchania správnych deliktov tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.
114. Odvolací orgán ďalej uvádza, že právna teória v rámci verejnoprávnej zodpovednosti za protispoločenské konanie rozoznáva trestné činy, priestupky, iné správne delikty, v ďalšej špecifikácii ešte správne disciplinárne delikty a správne delikty poriadkové. Deliktom je len také porušenie povinnosti (konanie alebo opomenutie), ktoré konkrétny zákon takto označuje. Rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov podľa závažnosti je miera ich typovej spoločenskej nebezpečnosti vyjadrenej v znakoch skutkovej podstaty, u iných správnych deliktov a disciplinárnych deliktov ešte aj okruh subjektov, ktoré sa deliktu môžu dopustiť. Je potrebné zdôrazniť, že formálne označenie určitého typu protispoločenského konania, tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty, a z toho vyvozené následky v podobe sankcií vrátane príslušného konania (či už ide o oblasť súdneho, alebo správneho trestania), je len vyjadrením reálnej trestnej politiky štátu, teda reflektuje názor spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov.

115. Spôsob spáchania správneho deliktu predstavuje vymedzenie konkrétneho konania, za ktoré je regulovaný subjekt sankcionovaný, s požiadavkou na konkretizáciu údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením takých skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. Takáto miera podrobnosti je nevyhnutná pre celé sankčné konanie, a to najmä z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký skutok, pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej, na určenie rozsahu dokazovania, a to aj pre zabezpečenie riadneho práva na obhajobu. Až vydané rozhodnutie jednoznačne určí, čoho sa páchatel dopustil a v čom spáchaný delikt spočíva. Jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné na určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosť zámeny skutku a možnosť opakovaného postihu za rovnaký skutok, pritom je potrebné odmietnuť úvahu o tom, že postačí, ak tieto náležitosti sú uvedené len v odôvodnení rozhodnutia. Význam výrokovkej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania. Riadne formulovaný výrok a v ňom v prvom rade konkrétny popis skutku je nezastupiteľnou časťou rozhodnutia, z ktorého je možné zistiť, či a aká povinnosť bola porušená, a aké opatrenia či sankcie boli uložené. Len rozhodnutie obsahujúce takýto výrok môže byť vynútiteľné exekúciou.
116. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán postupoval v zmysle vyššie uvedeného, pretože výrok prvostupňového rozhodnutia bol riadne formulovaný a konkrétne opisoval skutky, ktorých sa účastník konania dopustil.
117. Odvolací orgán má ďalej za to, že rozhodnutie obsahuje všetky zákonné náležitosti, uvádza dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých prvostupňový orgán svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa týka tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia. Skutkový stav je bez pochybností možné podradiť pod právne normy (ich hypotézy) ustanovené v § 36 zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. Prvostupňový orgán sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie. Pravdivosť a relevantnosť uvedeného potvrdzuje samotné znenie odôvodnenia rozhodnutia.
118. Odvolací orgán k argumentom účastníka konania ohľadne neprimeranosti uloženej úhrnnej pokuty uvádza nasledovné.
119. Riadny chod spravodlivosti v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), ako aj čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, zaväzuje súdy a orgány verejnej správy na odôvodňovanie svojich rozhodnutí. Nepreskúmateľné rozhodnutia zakladajú protiústavný stav a tento postup je nezlučiteľný so zásadou spravodlivosti konania.
120. Ukladanie pokút za správne delikty sa uskutočňuje v rámci úvahy správneho orgánu (diskrečná právomoc), zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu, v ktorom správny orgán v zákonom stanovených limitoch, hraniciach, uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie, pričom použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického uvažovania a rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu (uváženia) musí byť aj náležite zdôvodnené.
121. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktorá mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. Ide teda o právomoc (na účely Odporúčania R (80) 2 Výboru ministrov o vykonávaní

právomoci voľnej úvahy správnymi orgánmi prijatého Výborom ministrov dňa 11. marca 1980 na 316. zasadnutí zástupcov ministrov, možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy - discretionary power), na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Podrobiť správne uváženie súdnemu prieskumu je možné iba vtedy, ak správny orgán buď prekročil zákonom stanovené medze tohto uváženia, alebo voľné uváženie zneužil. Riadne odôvodnenie ukladanej pokuty v prípade správneho trestania je základným predpokladom pre preskúmateľnosť úvahy, ktorou bol prvostupňový orgán pri svojom rozhodovaní vedený. Zohľadnenie všetkých hľadísk, ktoré je možné v konkrétnej veci považovať za relevantné, potom určuje mieru zákonnosti stanoveného postihu. Správny orgán je povinný pri ukladaní pokuty presne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo odôvodniť, k akým skutočnostiam pri stanovení výšky pokuty prihliadol. Výška uloženej pokuty teda musí byť v každom rozhodnutí dostatočne odôvodnená a musí byť odrazom konkrétnych okolností individuálneho prípadu. Kritéria pre určenie konečnej výšky pokuty sú v danom prípade stanovené výpočtom skutočností, ku ktorým je správny orgán povinný prihliadnuť (§ 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z.). Navyše, vzhľadom k tomu, že ide o taxatívny výpočet, správny orgán je povinný, realizujúci správne uváženie o konkrétnej výške ukladanej pokuty, sa týmito hľadáskami zaoberať. Tieto hľadiská je potrebné zohľadňovať a posudzovať vždy a za každých okolností (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 10 Asan 2/2016, z 24. januára 2018).

122. Prvostupňový orgán v rámci správneho konania zhodnotil všetky dôkazy, skutočnosti svedčiacie v prospech aj v neprospech účastníka konania jednotlivito aj v ich vzájomných súvislostiach. Odvolací orgán uvádza, že ustanovenie § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z., podľa ktorého sa pri určovaní výšky pokuty prihliada najmä na spôsob, čas trvania, možné následky porušenia povinností, a či sa osoba, ktorej sa pokuta ukladá, dopustila správneho deliktu opakovane do troch rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty, je obligatórnym ustanovením, ktoré ukladá povinnosť správnemu orgánu pri zistení porušenia prihliadať nielen na poľahčujúce okolnosti, ale aj na priťažujúce okolnosti. Použitím *analógie iuris* postupuje orgán aplikácie práva podľa právneho poriadku ako celku, podľa všeobecných princípov, ktoré platia pre celý systém platného práva, prípadne podľa princípov daného alebo príbuzného odvetvia práva. Prihliada pritom na zmysel, či účel zákona (*ratio legis*).
123. Podľa § 38 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Analógiou ustanovenia § 38 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. správny orgán pri vydávaní rozhodnutia prihliada zakaždým, bez výnimky, na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností, priťažujúcich okolností a v žiadnom prípade nemôže ignorovať rozhodujúce skutočnosti, bez ohľadu na to, či sú v prospech alebo v neprospech účastníka konania.
124. Správnosť vyššie uvedeného potvrdzuje aj skutočnosť, že správny orgán hodnotí dôkazy na základe vlastnej úvahy, a to každý jednotlivý dôkaz samostatne aj vo vzájomnej súvislosti, podľa tzv. zásady voľného hodnotenia dôkazov a zistené skutočnosti premieta do svojho rozhodnutia. Odvolací orgán týmto poukazuje na zásadu materiálnej pravdy, ktorá je upravená najmä v ustanovení § 3 ods. 5 správneho poriadku, ďalej je konkretizovaná v jeho ďalších ustanoveniach a treba ju aplikovať spolu so zásadou zákonnosti (§ 3 ods. 1 správneho poriadku) a zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 34 ods. 5 správneho poriadku), ktoré sú jej základom. Táto zásada vyslovuje požiadavku,

podľa ktorej správny orgán je povinný zistiť skutočný stav veci, teda subsumuje aj požiadavku zistiť úplný a presný stav veci bez ohľadu na to, či svedčí v prospech alebo neprospech účastníka konania.

125. Prvostupňový orgán v rámci správneho konania zhodnotil všetky dôkazy a skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach. Prvostupňový orgán v rámci správneho konania zhodnotil a zobral do úvahy všetky jemu známe alebo účastníkom konania navrhnuté poľahčujúce okolnosti.
126. Prvostupňový orgán uviedol, že ako poľahčujúcu okolnosť vyhodnotil skutočnosť, že účastník konania v priebehu výkonu kontroly poskytol úradu primeranú súčinnosť. Ako priťažujúcu okolnosť prvostupňový orgán vyhodnotil skutočnosť, že účastník konania sa dopustil až dvoch správnych deliktov.
127. Prvostupňový orgán uviedol, že spáchanie správneho deliktu podľa prvého bodu výroku rozhodnutia malo za následok pozdržanie vyplatenia finančných prostriedkov odberateľom tepla v meste xxxxx vo výške xx xxx,xx eura bez DPH, v dôsledku čoho mohlo dôjsť k poškodzovaniu ich ekonomických záujmov a tieto finančné prostriedky by im neboli vrátené v prípade, že by úrad nevykonával kontrolu u účastníka konania. Prvostupňový orgán uviedol, že správny delikt podľa prvého bodu výroku rozhodnutia považuje za najzávažnejšie porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z., nakoľko sa týka dodržiavania cenovej regulácie. Odvolací orgán dodáva, že cenová regulácia predstavuje primárnu činnosť úradu, prostredníctvom ktorej úrad vytvára vhodné podmienky na vznik transparentného a nediskriminačného trhového prostredia a zároveň prijíma opatrenia, ktoré zaručujú odberateľom bezpečnú a spoľahlivú dodávku energie a s ňou súvisiace služby za primerané a konkurencieschopné ceny. Prvostupňový orgán taktiež uviedol, že protiprávny stav v prípade správneho deliktu podľa prvého bodu výroku rozhodnutia trval od 16. apríla 2023 do x. xxxxxxxx xxxx.
128. Prvostupňový orgán ďalej uviedol, že spáchanie správneho deliktu podľa druhého bodu výroku rozhodnutia malo za následok, že účastník konania pozdržal vyplatenie finančných prostriedkov svojim odberateľom tepla v meste xxxxx vo výške x xxx,xx eura bez DPH, ktoré vysporiadal so svojimi odberateľmi tepla v meste xxxxx až v období od xx. xxxxxxxx xxxx do x. xxxxxxxx xxxx a nie v úradom určenom termíne do 31. decembra 2024. Týmto postupom účastníka konania mohlo dôjsť k poškodzovaniu ekonomických záujmov dotknutých odberateľov tepla v meste xxxxx. Prvostupňový orgán zohľadnil aj trvanie protiprávneho stavu, ktorý trval od 1. januára 2025 do x. xxxxxxxx xxxx.
129. Ďalej prvostupňový orgán ako priťažujúcu okolnosť vyhodnotil skutočnosť, že účastník konania sa dopustil správnych deliktov opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia č. 0006/2023/S-SD z 11. augusta 2023 o uložení pokuty vo výške 1 000,- eur, ktoré nadobudlo právoplatnosť 13. novembra 2023, to znamená, že prvostupňový orgán vzal do úvahy skutočnosť, že účastník konania bol upozornený na dodržiavanie platných právnych predpisov v oblasti regulácie sieťových odvetví a aj napriek tomu sa dopustil opakovane správnych deliktov.
130. Odvolací orgán dodáva, že účastník konania je povinný dodržiavať všetky zákonom ustanovené povinnosti, za dodržiavanie ktorých zodpovedá, a to spôsobom a v lehotách určených zákonom. V nadväznosti na argumentáciu účastníka konania o nulovej spoločenskej škodlivosti konania odvolací orgán uvádza, že uvedené tvrdenie účastníka konania je nepravdivé, pretože následkom oboch správnych deliktov boli pozdržané

finančné prostriedky odberateľov tepla, čím mohli byť poškodené ich ekonomické záujmy. Odvolací orgán dodáva, že správne delikty podľa výroku rozhodnutia sa týkali odberateľov tepla, ktorí vystupujú v zmluvných vzťahoch s regulovanými subjektami ako slabšia strana. Právne predpisy týkajúce sa regulácie v sieťových odvetviach sú zamerané na ochranu vzťahov, ktoré vznikajú pri vykonávaní regulovaných činností medzi regulovanými subjektmi a odberateľmi. Vo všetkých odvetviach práva sa odberateľom ako slabšej strane venuje zvýšená pozornosť, a tak sa pri úprave povinností regulovaných subjektov vychádza zo zásady ochrany odberateľov a neprípustnosti zneužívania postavenia dodávateľa komodity ako silnejšej zmluvnej strany.

131. V zmysle vyššie uvedeného je zrejmé, že prvostupňový orgán sa pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré majú významný vplyv na rozhodovanie o výške uloženej sankcie, medzi ktoré patria najmä zákonné kritériá ustanovené v § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona š. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z.
132. K argumentom účastníka konania, že neaplikovanie § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. bez akéhokoľvek zdôvodnenia predstavuje nezákonné zaťaženie sankcie nepodloženou úvahou, odvolací orgán uvádza, že zo znenia rozhodnutia je zrejmé, že prvostupňový orgán pri rozhodovaní o výške uloženej sankcie postupoval podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z.
133. Odvolací orgán k argumentom účastníka konania ohľadne porušenia zákazu rovnosti a nediskriminácie v rozhodnutí uvádza nasledovné.
134. Rozhodovacia činnosť úradu nemohla oprávnene vzbudiť legitímne očakávania účastníka konania, keďže nemožno vyvodiť totožnosť prípadov porušenia platnej právnej úpravy regulácie sieťových odvetví vo vybraných prípadoch s konaním účastníka konania. Skutočnosť, že odvolací orgán v niektorých prípadoch vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu uložil nižšiu pokutu ako účastníkovi konania, nemožno považovať za samozrejmú. Správne trestanie vychádza z princípu striktnej individualizácie sankcie s ohľadom na konkrétne okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu samotného správneho deliktu.
135. Odvolací orgán uvádza, že k imanentným znakom právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky patrí aj princíp právnej istoty, ktorý je spolu s princípom spravodlivosti znakom materiálneho právneho štátu. Princíp právnej istoty vyjadruje požiadavku na jasnosť, určitosť a stálosť rozhodnutí orgánov verejnej moci, ako aj požiadavku na ich presadzovanie zákonom ustanoveným spôsobom v primeranom čase. Súčasťou právnej istoty je dôvera osôb v právny poriadok (legitimate trust), resp. v obsah rozhodnutí a postupov orgánov verejnej moci. Užšou kategóriou, ako právna istota, je aj legitímne očakávanie (napríklad Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 30. apríla 2008, sp. zn. PL. ÚS 16/06, Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2007, sp. zn. PL. ÚS 12/05). Účelom legitímneho očakávania je garancia čitateľnosti správania sa orgánov verejnej moci a ochrana súkromných osôb pred nepredvídateľným mocenským zásahom do ich právnej situácie, na vyústenie ktorej do určitého výsledku sa spoliehali (napríklad Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 24. júna 2009, sp. zn. PL. ÚS 16/06, Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 6. februára 2008, sp. zn. PL. ÚS 10/04). S legitímnym očakávaním úzko súvisí zákaz prekvapivých rozhodnutí, keď správne orgány sa nemôžu, bez náležitého odôvodnenia a poskytnutia možnosti účastníkovi konania oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia, odchýliť od doterajšej rozhodovacej praxe. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že hoci z legitímnych očakávaní

v pomere k správnym rozhodnutiam možno správne predpokladať určitú istotu účastníkov, že o ich veci bude rozhodnuté obdobne, ako vo veci skutkovo a právne podobnej, legitímne očakávania sa nedajú absolutizovať. Dotknuté osoby sa nemôžu účinne dovolávať nemennosti rozhodovacej činnosti verejnej správy, ani ju však naopak očakávať tam, kde na takúto zmenu neexistuje legitímny dôvod. Platí, že „nelze vždy legitimne očekávat neměnnost tam, kde je dána diskreční pravomoc ...“ (POMAHAČ, R. in HENDRYCH, D. a kolektív: Správní právo, Obecná část, 6. vydanie, C. H. Beck 2006, Praha, s. 799). Zároveň odvolací orgán poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. novembra 2017, sp. zn. 7Sžo/46/2016, podľa ktorého: „Ukladanie pokút za správne delikty, a teda i rozhodovanie o ich výške, sa realizuje vo sfére voľného správneho uváženia (diskrečné právo správneho orgánu). Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. Ide teda o právomoc (na účely Odporúčania R (80) 2 Výboru ministrov o vykonávaní právomoci voľnej úvahy správnymi orgánmi prijatého Výborom ministrov dňa 11. marca 1980 na 316. zasadaní zástupcov ministrov, možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy - discretionary power), na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie.“.

136. Odvolací orgán má za to, že rozhodovanie prvostupňového orgánu o výške uloženej sankcie bolo v súlade so zákonom č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z., ako aj v súlade s ustálenou judikatúrou.
137. Prvostupňový orgán v rozhodnutí uviedol, že uloženú úhrnnú pokutu za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. vo výške 10 000,- eur, ktorá je v dolnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, považuje za primerane represívne a dostatočné preventívne opatrenie voči účastníkovi konania. Prvostupňový orgán pri určení pokuty prihliadol aj na ustálenú judikatúru, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, teda aby sa účastník konania do budúcnosti vyvaroval porušení zákonných povinností, a zároveň aby plnila svoju represívnu funkciu, teda musí byť citelná v majetkovej sfére účastníka konania, pretože má pôsobiť ako trest za spáchané správne delikty. Preventívna úloha postihu nespočíva iba v účinku proti účastníkovi konania (individuálne pôsobenie). Postih musí mať silu odradiť od nezákonného postupu aj iných nositeľov rovnakých zákonných povinností (generálne pôsobenie); tento účinok potom môže vyvolať iba postih zodpovedajúci významu chráneného záujmu včas a vecne správne vyvodený. V prípade, že ide o finančný postih, musí byť tento citelný v majetkovej sfére delikventa, a teda musí v sebe obsahovať aj zložku represívnu. Prvostupňový orgán uviedol, že z verejne dostupných výsledkov hospodárenia účastníka konania za rok 2022, uložená úhrnná pokuta vo výške 10 000,- eur predstavuje x,xx percenta z celkových výnosov účastníka konania v roku 2022 a x,xx percenta zo zisku účastníka konania v roku 2022.
138. V nadväznosti na argumentáciu účastníka konania, že argumentácia prvostupňového orgánu založená na percentuálnom podiele pokuty z celkových výnosov účastníka konania je nedostatočná a neposkytuje žiadne opodstatnenie pre výšku uloženej sankcie, odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán chcel uvedeným poukázať na skutočnosť, že sankcia uložená vo výške 10 000,- eur nie je pre účastníka konania likvidačná, keďže finančný postih musí byť podľa ustálenej judikatúry citelný v majetkovej sfére delikventa. Teda prvostupňový orgán pri ukladaní úhrnnej pokuty vo výške 10 000,- eur prihliadal na finančné možnosti účastníka konania z verejne dostupných výsledkov hospodárenia

za rok 2022 a zistil, že úhrnná pokuta vo výške 10 000,- eur predstavuje x,xx percenta z celkových výnosov účastníka konania v roku 2022 a x,xx percenta zo zisku účastníka konania v roku 2022.

139. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán pri rozhodovaní prihliadol na viaceré skutočnosti ako sú (i) kritéria rozhodné pre uloženie sankcie podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. s prihliadnutím na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, (ii) primeranosť pokuty, teda aby bola sankcia primeraná k správnym deliktom, ktorých sa účastník konania dopustil, (iii) dostatočná výška pokuty na nápravu, teda aby sa účastník konania do budúcnosti vyvaroval porušeniu zákona, (iv) ustálenú judikatúru.
140. Odvolací orgán dodáva, že čo sa týka určenia výšky úhrnnej pokuty za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z., prvostupňový orgán tak rozhodol po posúdení, zvážení a zohľadnení všetkých okolností týkajúcich sa spôsobu, času trvania a možných následkov porušenia povinností. V odôvodnení rozhodnutia sa prvostupňový orgán zaoberal všetkými skutočnosťami významnými pre určenie výšky úhrnnej pokuty, zhodnotil skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania a v súlade s kritériami voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy pristúpil k uloženiu úhrnnej pokuty, ktorú považuje za primeranú zisteným porušeniam zákona. S poukazom na aplikáciu ustanovenia § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. úrad postupuje v konaniach o uložení pokuty v súlade so zásadami deklarovanými v správnom poriadku, t. j. dbá o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Rozhodovacia činnosť úradu rovnako korešponduje aj s precedenčnou zásadou, ktorá je deklarovaná v čl. 13 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého zákonné obmedzenia základných práv a slobôd musia platiť rovnako pre všetky prípady, ktoré spĺňajú ustanovené podmienky. Taktiež prvostupňový orgán postupoval striktnie v zmysle čl. 1 Odporúčania Výboru ministrov č. R (91) pre členské štáty o správnych sankciách schváleného Výborom ministrov 13. februára 1991 „správne sankcie a podmienky, za ktorých môžu byť použité, ustanoví zákon“. Teda prvostupňový orgán postupoval v súlade so zásadou *nullum crimen, nulla poena sine lege*, pretože v ustanovení § 36 zákona č. 250/2012 Z. z. je deklarované určité, jasné a presné vyjadrenie skutkovej podstaty správnych deliktov a taktiež uzavretý (taxatívny) výpočet sankcií, ktoré možno za správne delikty uložiť regulovanému subjektu, zahŕňajúci nielen druh sankcie (pokuta), ale aj jej sadzbu a kritériá správnej úvahy orgánu pri určení jej rozpätia.
141. Odvolací orgán ďalej uvádza, že prvostupňový orgán bol povinný v zmysle ustálenej judikatúry uložiť účastníkovi konania pokutu za porušenie platnej právnej úpravy tak, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, teda aby sa účastník konania do budúcnosti vyvaroval porušeniu zákonných povinností, a aby plnila svoju represívnu funkciu, teda musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, pretože má pôsobiť ako trest za spáchaný správny delikt. Pokiaľ uložená pokuta nebude citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie jej preventívnej funkcie, a to jednak do vnútra vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zisteným porušeniam, do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší právne predpisy, ale aj smerom navonok vo vzťahu k ostatným regulovaným subjektom a nositeľom rovnakých zákonných povinností, ktorých má odstrašiť od porušovania platnej právnej úpravy v oblasti regulácie sieťových odvetví.

142. Odvolací orgán uvádza, že účastník konania svojím konaním obišiel zákonom č. 250/2012 Z. z. ustanovené povinnosti, pričom následkom oboch správnych deliktov boli pozdržané finančné prostriedky odberateľov tepla, čím mohli byť poškodené ich ekonomické záujmy. Odvolací orgán preto považuje sankciu vo výške 10 000,- eur za sankciu represívnu, ale zároveň dostatočne preventívnu, aby sa uvedený stav už v budúcnosti neopakoval. Preto je potrebné takéto konanie trestať dôsledne a v rámci zákonných možností. Na tomto mieste odvolací orgán považuje za potrebné uviesť, že účastník konania sa dopustil spáchania správnych deliktov do troch rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty, a to rozhodnutia 0006/2023/S-SD z 11. augusta 2023 o uložení pokuty vo výške 1 000,- eur, ktoré nadobudlo právoplatnosť 13. novembra 2023. Ďalej odvolací orgán uvádza, že účastníkovi konania bola napadnutým rozhodnutím uložená až piata pokuta za dopustenie sa správnych deliktov v oblasti regulácie sieťových odvetví. Odvolací orgán uvádza, že úhrnná pokuta vo výške 10 000,- eur je pokutou primeranou, ktorá plní represívny aj výchovný účel, zároveň nie je likvidačná, a to aj s ohľadom na verejne dostupné výsledky hospodárenia účastníka konania v roku 2022, ako uviedol prvostupňový orgán, aj v roku 2024, keďže úhrnná pokuta vo výške 10 000,- eur predstavuje x,xx percenta z celkových výnosov účastníka konania v roku 2024 a x,xx percenta zo zisku účastníka konania v roku 2024. Uložená úhrnná pokuta je primeraná zisteným porušeniu zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. s ohľadom na zohľadnené kritériá rozhodné pre ukladanie sankcií podľa zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. Odvolací orgán zároveň dáva do pozornosti ustanovenie § 36 ods. 6 zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z., podľa ktorého ak úrad vyčíslí kladný rozdiel medzi uplatnenou cenou a cenou zahrnujúcou oprávnené náklady a primeraný zisk, uloží pokutu do výšky zisteného rozdielu alebo rozsahu. Zároveň je potrebné uviesť, že účastník konania v odvolaní argumentuje, že uložená pokuta je vo výške takmer xx % sporného rozdielu, pričom úhrnná pokuta 10 000,- eur bola účastníkovi konania uložená nie len za správny delikt podľa prvého bodu výroku rozhodnutia, ale taktiež za správny delikt podľa druhého bodu výroku rozhodnutia.
143. K naplneniu účelu sankcie, predovšetkým zabráneniu opakovaného porušenia povinností podľa zákona č. 250/2012 Z. z. zo strany účastníka konania a odradeniu od nezákonného postupu všetkých, ktorí sú nositeľmi rovnakých zákonných povinností, s cieľom minimalizovať prípady porušenia povinností vyplývajúcich zo zákona č. 250/2012 Z. z., podľa názoru odvolacieho orgánu dochádza v prípade, že správnym orgánom uložená pokuta je vyčíslená v takom rozsahu, aby bola vnímaná ako represívna a súčasne tak motivovala subjekty konať výlučne v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej úhrnnej pokuty a podľa jeho názoru úhrnná pokuta vo výške 10 000,- eur je pokutou primeranou, ktorá plní represívny aj výchovný účel.
144. Odvolací orgán v nadväznosti na vyššie uvedené uvádza, že výška uloženej úhrnnej pokuty bola dostatočne a zrozumiteľne odôvodnená, prvostupňový orgán pri jej ukladaní nevybočil zo zákonných medzí. Uložená výška pokuty je riadne odôvodnená, a to vzhľadom na zákonné kritériá rozhodné na určenie výšky pokuty v zmysle § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z., boli prihliadnuté a riadne odôvodnené poľahčujúce resp. priťažujúce okolnosti. V danom prípade bola uložená sankcia, peňažná pokuta, plne v súlade so zákonom a zisteným skutkovým stavom rozhodným pre určenie jej výšky.

145. Odvolací orgán má za to, že rozhodnutie je riadne odôvodnené a rozhodnutie má všetky zákonné náležitosti v zmysle § 46 a § 47 správneho poriadku. Odvolací orgán má ďalej za to, že vo veci bolo vykonané riadne dokazovanie, v zodpovedajúcom rozsahu, náležite bol zistený skutkový stav veci a prvostupňový orgán v rozhodnutí prihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo. Rozhodnutie obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti a je v zodpovedajúcom rozsahu odôvodnené. Prvostupňový orgán sa v rozhodnutí vysporiadal so všetkými skutočnosťami relevantnými pre posúdenie veci, podrobne rozobral skutkový stav vyplývajúci z obsahu spisu, ktorý správne právne vyhodnotil.
146. Účastník konania v petite odvolania *žiadal, aby odvolací orgán rozhodnutie zrušil.*
147. Prvostupňový orgán po preskúmaní všetkých podkladov potrebných pre zistenie skutočného stavu veci dospel k záveru, že účastník konania porušil zákon č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. a pri ukladaní úhrnnej pokuty podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. vo výške 10 000,- eur za porušenie povinností uvedených vo výroku rozhodnutia bol viazaný kritériami voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. Odvolací orgán dodáva, že prvostupňový orgán v rozhodnutí zhodnotil skutočnosti poľahčujúceho aj priťažujúceho charakteru a po ich zohľadnení rozhodol o výške uloženej sankcie, ktorá podľa názoru odvolacieho orgánu spĺňa svoju funkciu tak z hľadiska preventívneho ako aj represívneho. Odvolací orgán uvádza, že sankcia bola uložená na spodnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, pretože uložená úhrnná pokuta predstavuje 10,00 percenta z maximálnej výšky sadzby, ktorej rozpätie je od 500,- eur do 100 000,- eur.
148. Prvostupňový orgán po vyhodnotení dôkazov a dôkladnom zvážení všetkých skutočností týkajúcich sa správneho konania nadobudol presvedčenie, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený, vierohodne preukázaný, a že pri rozhodovaní vo veci nič nezanedbal. Po vyhodnotení dôkazov dospel k záveru, že rozhodnutie v celom jeho kontexte zodpovedá všetkým požiadavkám právnych predpisov, ako aj judikatúre súdov, ktoré vyžadujú presné a jednoznačné vymedzenie spáchaných správnych deliktov tak, aby ich nebolo možné zameniť s iným, a racionálne a presvedčivo formulované odôvodnenie.
149. Odvolací orgán dospel k záveru, že prvostupňový orgán pri ukladaní úhrnnej pokuty účastníkovi konania náležite odôvodnil uloženie úhrnnej pokuty vo výške 10 000,- eur, prihliadol na spáchané správne delikty a nimi vyvolané následky, pričom zohľadnil všetky zákonom ustanovené kritériá, na ktoré je potrebné pri ukladaní pokuty prihliadať. Prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s právnymi predpismi upravujúcimi oblasť regulácie sieťových odvetví a účastník konania v odvolaní nepredložil žiadne nové dokumenty, ani neuviedol nové skutočnosti, ktoré by neboli známe prvostupňovému orgánu v čase vydania rozhodnutia, a ktoré by mali vplyv na jeho zmenu alebo zrušenie.
150. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol, z čoho vychádzal pri vydávaní rozhodnutia o uložení úhrnnej pokuty a akými správnymi úvahami sa zaoberal pri uložení sankcie. Rozhodujúcim pre posúdenie závažnosti protiprávneho konania účastníka konania bol skutkový stav zistený prvostupňovým orgánom, z ktorého jednoznačne vyplýva, že došlo k zisteným porušeniam povinností podľa zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z.

151. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej úhrnnej pokuty a podľa jeho názoru úhrnná pokuta vo výške 10 000,- eur je pokutou primeranou a s takto určenou pokutou súhlasí, pričom rovnako ako prvostupňový orgán, zohľadnil všetky zákonom stanovené hľadiská, ako aj sadzbu pre uloženie pokuty za zistené porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. (od 500,- eur do 100 000,- eur). Takto určená úhrnná pokuta je primeraná identifikovaným porušeniam, plní represívny aj výchovný účel, nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z.
152. Po preskúmaní postupu a rozhodnutia prvostupňového orgánu dospel odvolací orgán k záveru, že prvostupňový orgán riadne zistil skutkový stav veci, tento skutkový stav následne správne právne posúdil a verifikoval správne závery preukazujúce skutočnosť, že účastník konania nesplnil povinnosti vyplývajúce zo zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. a svojím konaním naplnil skutkovú podstatu správnych deliktov identifikovaných vo výroku napadnutého rozhodnutia.

V. Rozhodnutie odvolacieho orgánu

153. Odvolací orgán, po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu, uvádza, že má za preukázané, že prvostupňový orgán vychádzal zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Vydané rozhodnutie obsahovalo všetky predpísané náležitosti, t. j. obsahové a formálne náležitosti ustanovené v § 47 správneho poriadku a samotný výrok bol formulovaný presne, určito a zrozumiteľne.
154. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej úhrnnej pokuty a má za to, že úhrnná pokuta vo výške 10 000,- eur je pokutou primeranou a s takto určenou pokutou súhlasí, pričom rovnako ako prvostupňový orgán, zohľadnil všetky zákonom stanovené hľadiská, ako aj zákonom stanovenú sadzbu (od 500,- eur do 100 000,- eur). Takto určená úhrnná pokuta je primeraná identifikovaným porušeniam zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z., plní represívny aj výchovný účel, nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z.
155. Odvolací orgán zároveň upozorňuje účastníka konania, že úhrnnú pokutu uloženú prvostupňovým orgánom je povinný uhradiť do xx dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia na účet vedený v Štátnej pokladnici, číslo účtu xxxx xxxx xxxx xxxx xxxx, KS xxxx, VS xxxxxxxxxx.
156. Odvolací orgán uplatnil svoju právomoc zhodnotiť kvalitu preskúmaného rozhodnutia nielen z hľadiska jeho zákonnosti, ale aj z hľadiska jeho skutkovej a právnej správnosti. Pretože nezistil dôvody na zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia, postupoval v súlade s ustanovením § 59 ods. 2 správneho poriadku a odvolaním napadnuté rozhodnutie tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, potvrdil a samotné odvolanie zamietol.

Poučenie:

Toto rozhodnutie je konečné a v súlade s § 59 ods. 4 správneho poriadku sa nemožno proti nemu odvolať. Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Jozef Holjenčík
predseda